

Why should you suspend the question-hour? The Speaker has power no doubt.

Mr. SPEAKER.—I have done it in consultation with the readers of the parties and after taking the opinion of the House, the other day. You were not here.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—After all, the question-hour does not deprive any member of the time for speaking on the Budget. Why should we lose such an important hour?

Mr. SPEAKER.—I have done it with the consent of the House. The Hon'ble Member was not present at that time.

BUDGET ESTIMATES FOR 1960-61—

GENERAL DISCUSSION.

(Debate continued)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ (ಹೊಸದುರ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಾಯ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಬಂದ ಆದಾಯವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಯಾಗಿದೆ, ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಹೇಗೆ ಮನ ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈಗಲೂ ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾ ದರೂ ಏನಾದರೂ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಲಹೆ ಮಾಡು ವವರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ, ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಜನರ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು, ಅವರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು, ಜನತೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮೊಗಲರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡ ಗಳನ್ನೂ, ಗೋಪುರಗಳನ್ನೂ ಮಹಲುಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದರು; ಬಿಜಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಗೋಲಾ ಗುಮ್ಮಟ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಸರ್ಕಾರ ಜನ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ವಸ್ತು ಉತ್ತಮ ಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಘಟಪಥಾ, ಕೃಷ್ಣಾ ಮುಂತಾದ ನಾರಾಯಣ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನದಿಗಳಿಗೆ ಭಾರಿ ಕಟ್ಟಿ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಗಾಲ ಆಗಾಗ ಬರು ತ್ತರಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ

ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರವೂ ಆ ಮೊಗಲರ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಅನು ಸರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಐಚ್ಛಾನು ಸಾರವಾಗಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನಗರ ಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುತ್ತ ದೇಶದ ಬಡ ಜನರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅನು ಕೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ವರು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳಾಗಿ ಕಂಟ್ರಾ ಕ್ಟರುಗಳಿಂದ ಕೊಟೀಷ್ ಪಡೆದು, ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಗೃಹಮಾಂತರಗಳನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ ಕಾರ ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದನ್ನು ಬಡಬೇಕು. ಆದಳೇ ಪಕ್ಷ ತನ್ನ ಪಕ್ಷದವರ ಹಿತವನ್ನು ನೋಡುವ ಅನೇಕ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ನಾನಾ ರೀತಿ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಒಟ್ಟು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ರಿಂದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಶಾಖೆಯ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರವರು ಹೆಗ್ಗಿರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಒಟ್ಟು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ರಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯವರು ಯಾರನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಅವರ ಕೆಲಸಗಳಾಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಸಂಬಂಧ ವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸದುರ್ಗ—ಹಿರಿಯೂರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಡಿಸೆಂಬರ್ ನಲ್ಲಿ ಚೆಂಡರೆ ಕರೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅದೇ ಇದುವರೆಗೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ನಾಗನೂರ (ರೋಕೋಪಮೋಗಿ ಶಾಖೆಯ ಉಪಮಂತ್ರಿ).—ಚೆಂಡರೆ ಕರಿದರೆ ಬಹು ದೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ; ನೋಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಜಮಾನಾ ಹೆಚ್ಚುವುದರಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹೆಚ್ಚುವುದು, ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ "Congress sufferers" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಹತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತು ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಿದರು. ಅದು 1200 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹರಾಜಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿದರು. ಬೇರೆಯವರು ಮೂರು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡರು, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ 1200 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—If my friend Shankarappa yields, I want him to say whether the original sale which was for Rs. 3000 was cancelled and if so, who cancelled that and ordered resale for Rs. 1200?

Sri B. S. SHANKARAPPA.—The Amildar sold it for Rs. 1,200. The S.D.O. cancelled it and conducted fresh sale and sold it for Rs. 3,000. Then the Deputy Commissioner cancelled that sale and ordered fresh auction in which the same person who had previously purchased for Rs. 3,000 purchased it for Rs. 1,200.

ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಭದ್ರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನರು ಇದರಲ್ಲಿ ಫೈಸಲಾಗುತ್ತಾರೆ.

Sri J. H. SHAMSUDDIN (Deputy Minister for Finance).—Was it an open auction and where was it held?

Sri B. S. SHANKARAPPA.—It is called Hosalli village. I will give you all details.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—What prevented other bidders from coming there?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ಗುರುಪದ್ಧತಿ ಮುಂದೆ ಗುರಿ ಇತ್ತು, ಗುರು ಇದ್ದರು. ಆಗ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಇದ್ದಿತು. ಈಗ ಗುರುಪೂ ಇಲ್ಲ, ಗುರಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ 9 ಜನ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಕಡೆಯಿಂದ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವೇನು? ಯಾವ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ರಸ್ತೆ ಗಳಿಲ್ಲವೋ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಜೇರ್ಮನ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಲು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರೇ ಆಗಬೇಕು, ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಆಗಕೂಡದು ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೊಳಗೆ ಏನು ಆಗ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಿ. ಡಿ. ಸಿ. ಯಿಂದ ಆಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಫೇರ್‌ಗೆ ಡಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ X.Y.Z. ರೆಕಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿದರು, ನಿರ್ಣಯ ಆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರು, ಕೈಗಾರಿಕೆಯವರು ಇದ್ದರು. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಲಿಸ್ಟ್ ಕಳು ಹಿಸಿದರು. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಸಿ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು. ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೆ, ಗೌರ್ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಟೆಲಿಗ್ರಾಮ್ ಬಂತು. ಇಂಥ ವರು ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿದರು. ಏತನ್ಮುಖ್ಯೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರು ಬಂದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ವರು ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ಬೇರೆ ಧರ್ಮದ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಲಿ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಾಡುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಬಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ದತ್ತವಾದ ಸಂಪತ್ತು, ಏನಿಜ ಸಂಪತ್ತು, ಪಶು ಸಂಪತ್ತು, ವೃಕ್ಷ ಸಂಪತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಬೇಕೋ ಯಾವುದು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜೊಸದುರ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬೇವಿನ ಹೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ತಯಾರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಚ್ಚಾಸಾಮಾನ್ಯ 100 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಆಗುವಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಎಂದು ತಜ್ಞರೇ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೈವದತ್ತವಾದ ಏನಿಜ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಜಾಣೆಹಿರಾನ ಸಾಗರದ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುವಾಗ ಅದನ್ನು ಪಕ್ಷದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲ ಮಳೆ ಬರುವುದು ಕಡೆ ಮೆಯೋ ಎಲ್ಲ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಸರಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಂಪನಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅವರು ಮಾಡಿದರೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಂಪನಿಯವರು ಬರಲಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಯಾರಿಗಾದರೂ ವಚನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೆಲಸ ಆಯಿತೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಫೀಸರಿಗೆ ಬರೆದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಮೆಂಬರುಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ವಜ್ರಾಪ್ರಾಚೆಕ್ ಎಷಯ ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ 150 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ತರೀ ಜಮಾನು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲಾಖೆಯವರು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಾಚೆಕ್ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು 45 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಣ್ಣುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಲ್ಲಾ. ನೀರು ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತು ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಲ್ಟಿಂಗ್ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 135 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು. ಆದಕೆಯಿಂದ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸತಕ್ಕ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ಏನು ಇವೆಯೋ ಅವಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಏನು ಪ್ರೋಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೂ "It is not feasible" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಅಡಿ ವೇಲನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೋಜೆಕ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಇವುಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮೇಲೆ ನೌಕ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ವಸೂಲಿಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ! ಹೈಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದವರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಂಕೈಸಿಬಿಬೇರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ 7½ ಪರ್ಸೆಂಟ್

ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ನಿಯಮ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಕರೆಂಟ್ ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಡಿವಾನಿಟ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮೆಂಬರುಗಳು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ 100-200 ಕ್ಯಾಂಡರ್ ಬಲ್ಲಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ರೇಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಹೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಹೋದರೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ರೂಮಿಗೆ ಎರಡೆರಡು ಟ್ಯಾಬ್‌ಲೆಟ್, 200-300 ಕ್ಯಾಂಡರ್ ಲೈಟ್ ಹಾಕಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಶರಾವತಿ ಪ್ಯಾಲೆ ಪ್ಯಾಜೆ ಕ್ಲಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವ ಬಾರದಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರ ದಾಹ ಯಾರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಯೋ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ದೀಪಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿ ಆ ಕರೆಂಟ್‌ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ಮಳೆಬೆಳೆ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಜನಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟು ಪಕ್ಷಪಾತ ಎಂದರೆ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಗ್ಯಾಪ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರು ಗ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಿ ಗ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಿದ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಅಪ್ಪಿಕ್ವನ್ ಕಾರ್‌ಪಾರಂ ಮಾಡಿ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಏತಕ್ಕೆ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಮಾಡಬೇಕು? ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಎಕ್ಸೆಕ್ಯೂಟಿವರೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 8 ಸಾವಿರ ಜನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನ್ ಬಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋದರು. ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಏರ್ಪಾಡು ಆಗುತ್ತದೆ? ಸುಖ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಜನರಲ್ ಎರಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಜನರಲ್ ಎರಕ್ಷನ್ ಅಫೆಕ್ಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದು ಇಕಡೆರೆಕ್ಟ್ ಎರಕ್ಷನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ.

12-30 P.M.

SRI S. D. KOTHAVALA (Chikodi).—Is there any proof to show that indirect election is thought of by the Congress party?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ (ಶ್ರವಣ ಬೆಳಗೊಳ).—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಾದ ಬಂದು ಆಗಲೇ ಫೈರ್ ಆಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಅನುಪುರಹಸ್ತೆಂದರೆ ಮತ್ತು ಪೆಟ್ಟರೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ cattle breeders ಎಂದು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ cattle breeder ಅನ್ನು ವರದಿ ಬಿಟ್ಟು ಕಾರ್‌ಪೊ ಎಡ್ವಾರ್ಡ್‌ನ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಉದ್ದೇಶ ಏನು, ಸ್ವಾಮಿ! ಇಂತಹವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? cattle breeder‌ಡೇತದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇರಬೇಕು? ಪಶು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಉತ್ತಮ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಆ ತಳಿಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಮೂಲಕ ಪಶು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು.

ಯಲಿ ಎಂಬುದು ಉದ್ದೇಶ. ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅವರಿಗೆ ರಾನ್ 500, 1000 ಎಕರೆ ಉತ್ಪಾದ್ಯವಾದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು cattle breeders ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ ಕರೆದು ಉತ್ಪಾದ್ಯವಾದ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನವೂ ನಷ್ಟವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ದನಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಅವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಇದೊಂದು ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕುವ ಯೋಚನೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಿತ್ತು. ವಿಜ್ಞಾನ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಹೋರಿಯನ್ನು ಒಂದು ಹಸುವಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆ ಮೂಲಕ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅರ್ಬಿಫಿಷಿಯರ್ ಇನ್‌ಸೆಮಿನೇಷನ್ ಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ಹೋರಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬೀಜದಿಂದ 20 ತಳಿಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಗಿರುವಾಗ 14 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಫಲವತ್ತಾದ ಜಮೀನನ್ನು ಈ cattle breeders‌ಗೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು! ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹವರು ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಜನ cattle breeders ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅದು ಒಂದು ಯೋಚನೆ, ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಹೌದು ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಕುತಲ ಕರಾ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೋರ್ಡಿನ ಚೇರ್ಮನ್‌ರು ನಿಮಗೆ ಕುತಲ ಕುತಲಕರಾ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? (ನಗು) ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ! 16 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರು! ಇರಲಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ಈ ತೆಂಗಿನ ನಾರಿನ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಹೀಗಿದೆಯೇ? ಇದು ಏನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ? ನಿರಾಜ್ಞಾನ ನಮಸ್ಕೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಈ cattle breeder ಪೈಕಿ ಕೆಲವರು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಸಬ್‌ಲೆನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕೇಸು ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಇದ್ದಾಗ ಅಪೀಲಿಗೆ ಬಂದು ಅದು ವಜಾ ಆಯಿತು. ಜನ ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಯಾರೋ ಬಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು influence ಮಾಡಿದರು ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು ಎಂದು. ಹೊಳರೈ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಹಾವಿನಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ cattle breeder‌ಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ? ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ತಮ ತಳಿತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ!

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಜಯ್ಯ (ವ್ಯವಸಾಯ, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅಂದಾಜು ಬೇಕು, ಈ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ಹೋರಿಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ತಳಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಚಾರ್ ಹಾಕಿ, ಅಷ್ಟು ಹಸುಗಳು ಮೇಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ನಡೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಏಲ್ಲಾ ಕ್ಯಾಟರ್ ಬ್ರೀಡರ್ಸ್ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಯಾರು ಎಂದರೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.)

ಈ ಜಮೀನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಅಣ್ಣ, ಅವರ ಅಳಿಯ, ಅವರ ಮಗ, ಅವರ ತಮ್ಮೆ ಇವರೇ. ಈ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರೇ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಂಬ ಹೊರತು, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕುಖಿಲಿಗಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಅನುಭವ ಇರುವವರನ್ನೇ ಹಾಕಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಅನುಭವ ಎಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಜನ, ಮುಂದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪದವಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಬೇವಿನಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದ ಗೋಮಾರ್ಕದಲ್ಲಿ 20 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ “ರಾಜಯ್ಯನಗರ” ಎಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಇದ್ದಿತು. ನಾನು ಪುನಃ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನಿಂತಿರಲು ಹೋದಾಗ, “ಭರಗಯ್ಯನಗರ” ಎಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಹಾಕಿದ್ದಿತು. ಆಗ ನನಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದು, ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಾಗುವಾಡಿ ಕಾರೋನಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಇದಲ್ಲ ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪೇನು ಸ್ವಾಮಿ, ಕಂತ್ರಿ ನಾಯಿ ಆದರೆ ಯಾರೂ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಜಾತಿ ನಾಯಿಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಹಿಡಿದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಕಂತ್ರಿ ನಾಯಿ! ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕಂತ್ರಿ ನಾಯಿಗಳು ಇಲ್ಲ ಬಹಳ ಇವೆಯೇ, ಸ್ವಲ್ಪ ಇವೆಯೇ ಹೇಳಿ (ನಗು !)

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಜಾತಿ ನಾಯಿಗೆ ಎಂಥ ಬೆಲ್ವೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ ಸ್ವಾಮಿ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಬಿಳಿ ಬೆಲ್ವೆ. ಅದು ಇರಲಿ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ, ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ ಇವನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜಮೀನು ಇವರಿಗೇ ಕೊಡಿ, ಅವರಿಗೇ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ! ದೇಶದಲ್ಲಿ law and order ಇಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತು ಜಮೀನಾಯಿತು, ನಾಳೆ ಮನೆಗಳಿಗೂ ಇದೇ ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಪರಿಪಾಲನೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ನ್ಯಾಯ ಧರ್ಮದ ಪರಿಪಾಲನೆ ಆಗಬೇಕು. ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿರುವ ದರವನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಮಳೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಜಲ ವಸತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕ ಪಿಕ್ ಅರ್ವ್‌ಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ. “ಅನ್ನತೋ ಪ್ರಾಣಃ, ಪ್ರಾಣತೋ ಶಾರ್ಫಃ” ಎನ್ನುವ ಒಂದು ನಿಯಮ ಇದೆ. ಅದರಂತೆ ಮೊದಲು ನೀವು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ 25 ಸಿವಿಲಿಟಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವಕ್ಕೆ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರಲಿ ಬಾರದೇ ಹೋಗಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯ ತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿ ಒದಗಿಸಿ ತನ್ನೂಲಕ ದೇಶದ ಆಹಾರ

ನಮಸ್ಕೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, I asked informally the Hon'ble Members; the consensus of opinion is in favour of extending the period allotted for General Discussion by two more days excluding this day and proportionately reduce the days allotted for Demands.

Mr. SPEAKER.—I have no objection if you reduce the time allotted for Demands.

*Sri F.H. MOHSIN (Hubli City).—Sir, I rise to support the Budget presented to this House by the Finance Minister and while doing so I cannot remain without making some observations on the budget proposals. The House may very well remember that while the Finance Minister presented the Budget two years ago, I had called it as a sick man's budget. Even today, looking to this surplus budget, I cannot refrain from saying that the sick man has not yet recovered because in a backward State like ours, deficit financing is inevitable. We cannot be afraid of new and more taxation because in a country like ours, wherein we have got developmental activities and plans after plans, we have to look to the resources. At a juncture like this, with a surplus budget, I cannot see the reason how we can progress. Our society consists of a system wherein there are rich and poor. So, we cannot help but taxing the rich for the benefit of the poor. Sir, looking at the Budget Speech of the Finance Minister, we see that direct taxation is less than indirect taxation. Indirect taxation always hits the poor and the common man whereas direct taxation will always be on the rich man who can afford to pay. In a State like ours, indirect taxation is not healthy. We should rely on the rich persons who can afford to pay. Some friends may say that the merchant class and the rich class are already taxed much. But, I do not think that it is a fact. Though people do not like to pay taxes in the beginning, when they see

some development in the State for the advantage of the rich and the poor, they will have no hesitation to pay taxes. When there is no all-round development in the State, the only people complain. Sri Narasimhan said that indirect taxes were more on the poor people. But looking at the budget, we see that sales tax on motor spirit, and the State Excise tax on vehicles are also included in the indirect taxes. But, these items are actually levied on those people who are richer in society. So, it cannot be said to have been levied on the common man. Similarly, electricity duty and entertainment tax. Though it is easy to get money through indirect taxes rather than direct taxation, it will be always to the detriment of the poor and common man.

Coming to the developmental activities going on in our new State, we must congratulate the Government on having taken the all-round improvement of irrigation, schemes of construction of roads and so on, especially in Hyderabad Karnatak area and Bombay area. I am gratified to see that our P. W. Minister is not sparing any pains to improve integrated parts.

Coming to the interim report of Dr. Nagan Gowda, I am very sorry to say that the constitution of the Committee was not proper. The big minority community like the Muslims were not represented in this Committee. I do see the arguments advanced by Government that the Committee was not constituted on a caste basis. However, when other communities are represented, Government ought not to have ignored this big minority community i.e. the Muslims. According to the Nagan Gowda Committee Report, the population of Mulsim community is over 21 lakhs. They themselves say that it may not be the correct figure. They have taken the ratio on the basis of the census of 1941 and 1951, giving regard to some increase. I do not think that it is a correct basis. Because, as we are aware, the percentage of the growth of population is more in the case of Muslims. So the population of the Muslims may not be

less than 24 lakhs in the whole State. It cannot be called a negligent minority. I am giving all these figures only to stress that this community ought not to have been ignored to the extent of not being included in the list of backward classes. For the information of members, I may say that in old Mysore it was a backward community, but in the Bombay State it was an intermediate community, though not advanced or backward. In the Backward Classes list only certain communities such as Kurubars, Bedas and others are included.

Mr. SPEAKER.—In Bombay the class known as 'Intermediate' was abolished; there were only two classes, namely, forward and scheduled castes and scheduld tribes. Kurubars also were classified as for ward with the Lingayats.

Sri F. H. MOHSIN.—Originally, the Muslims were included along with Kurubars and Bedas in the same list. According to the interim report submitted by the Committee, the Committee has not taken into consideration the criterion of backwardness socially and educationally. Social backwardness itself means economic backwardness also. This Committee has not taken into consideration the economic condition of the community also. It is one of the important factors that ought to have been taken into account while assessing whether a community is backward or not. The Committee might say that they have taken the educational backwardness into consideration, they have taken literacy into consideration but not education. A literate man is not educated. Merely because he can write A, B, C or his name, he is by no means educated; he may be literate. Under Article 15 of the Constitution which refers to socially and educationally backward classes, this Committee which has submitted the interim report has neither taken social backwardness or educational backwardness of a community into consideration. It is all done on an arbitrary basis. It may not be out of place if I mention that the Muslim community has been backward in every sphere. There are

(SRI F. H. MOHSIN)

many other communities like that; for example Christians. They ought to have taken into consideration the existing factors in the different areas. They have taken into consideration the literacy of old Mysore only; they have not taken into consideration the literacy or the educational backwardness of people in Bombay Karnatak, nor of the people in Hyderabad area. They have taken into consideration only the statistics available in the old Mysore State. Can we do like this? We are in an anomalous position. Sri Kadidal Manjappa is put in the backward list, but his own Chauffeur may be treated as forward. Sri Kadidal Manjappa's son may be preferred to his own chauffeur's son in the matter of appointments, etc. Likewise, instances may occur where cooks and peons are brought into advanced classes, while some of the very rich persons and Ministers are considered as backward classes because of the label of Vokkaliga or Kuruba or Beda.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—There is the interim report submitted by Dr. Nagan Gowda Committee. According to that report, they have taken into account the percentage of literacy amongst all the communities and the percentage of representation in Government service. These are not facts to be hidden.

SRI F. H. MOHSIN.—In the Constitution there is nothing like literacy backwardness; there is educational backwardness. About the services, there are quite a number of persons coming from old Hyderabad area. Can we take them into account and say that the persons from all these areas are forward?

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—Sri Kadidal Manjappa who is there as a Minister is a Vokkaliga. A Chaprasi at the door of the Speaker is also a Vokkaliga. Sri Subramanya is there as a Minister. A Jois in the village is more backward than a Brahmin who is sitting in the ministerial seat there. Let the Hon'ble Member who is speaking convince us as to what are the

principles that should be taken into consideration to determine the backwardness or otherwise of each community. If he does that, we will be very glad.

MR. SPEAKER.—However, I am glad to know that Sri Muckannappa gave his own views in the matter.

1 P.M.

SRI F. H. MOHSIN.—This is the anomalous position in which we find ourselves today. There are a large number of Brahmins who cannot afford even to have two meals a day, but simply because a majority of them are advanced we cannot call them also as advanced. I would suggest that just as we give educational facilities to the children of persons having an income of less than Rs. 1,200 per year, similarly we should classify that all those persons having an income of less than Rs. 900 or 1,000 per annum are backward. Let us not do this on a communal basis. If a Vokkaliga falls under this classification, then surely let him be given all the facilities given to a backward class person; but, simply because a person is a Vokkaliga, even if he is the son of an I.C.S. Officer or a Minister, on that ground he should not be entitled to these concessions. After all, it is only the rich persons who will be able to send their children to higher courses. It looks as though these reservations are for well-to-do persons and not for the really backward persons. So I suggest that the income of the family should be the criterion to classify one as a backward person.

SRI N. RACHIAH.—Do you mean to say that appointments should be given to those who have no representation in Government services?

SRI F. H. MOHSIN.—You reserve the appointments to persons having an income of less than Rs. 1000 per year as they are really socially and educationally backward people. Let economic consideration be the foremost consideration and not the community.

SRI C. S. HULKOTI (Mundargi).—What is the basis for determining the income?

Sri F. H. MOHSIN.—While awarding scholarship just as we insist on the production of an income certificate, we must insist on the production of an income certificate from a Magistrate. With this background we can easily work out the details. The solution that we find should be permanent and equitable to all communities.

Mr. SPEAKER.—What about the rural areas?

Sri F. H. MOHSIN.—We can fix a certain percentage of the income from land. We have also got agricultural labourers who have no lands. Merely because a person happens to be a Lingayat he cannot be said to be advanced if he has no lands. So I say that in the rural areas this should be determined on the basis of income.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Is it your suggestion that the children of people who do manual labour should be given preference?

Sri F. H. MOHSIN.—Yes. Whether a person is backward or advanced should be decided on the basis of his income.

Coming to the P.S.C., the Commission has not been fair to the integrated areas, more especially to Muslims. The figures of recruitment are not very happy. The reason is that there is no representation for Bombay Karnatak the P.S.C. I have already pleaded for expansion of the P.S.C. by adding one or two members from the integrated areas. If this is done, justice will be meted out to the integrated areas.

I may also say that the big minority of Muslims have been ignored in certain services in the State. Right from the date of Independence, I have not heard of Muslims being recruited to the Police Department.

Sri B. BASAVALINGAPPA (Deputy Minister for Home).—Nobody has been recruited.

Sri F. H. MOHSIN.—It is said that the Police Department is a very important department and Muslims should not be recruited. I hear that even circulars also have been issued in this respect.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—The D.I.G. of Police is a Muslim. There

are several gazetted officers in the Police Department belonging to this community.

Sri F. H. MOHSIN.—That may be, but after independence no Muslim has been recruited.

Sri B. BASAVALINGAPPA.—There cannot be any circular that Muslims must be excluded or included. They are citizens of India and recruitment is made as per rules. I may say that no Scheduled Caste person also has been recruited recently. On the other hand Muslims are in a majority in the Police Department.

Sri F. H. MOHSIN.—My point is that after independence Muslims have not been recruited to the Police Department. If my information is wrong, I stand corrected. It appears that they are doubting the sincerity of Muslims.

Sri B. BASAVALINGAPPA.—That is wrong.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—The Deputy Minister said just now that no Scheduled Caste person or Muslim had been recruited to the Police Department after independence. Is he suggesting that the police force as it existed 10 years ago in the old Mysore State is enough? If that is so, the law and order position is very bad.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—For some years there has not been direct recruitment except recruitment to the I.P.S., in the Police Department. No doubt, there have been promotions.

Sri F. H. MOHSIN.—Sir, when I discussed this problem with some of our leaders—I do not want to name them here—their remark was that Muslims were not very reliable. One went to the extent of saying “Scratch a Muslim and he is a Pakistani.” That means that some doubts are created about Muslims. I want to stress that even in Islam loyalty is foremost and disloyalty is considered as a sin in our religion. There should not, therefore, be even an iota of doubt about the sincerity of Muslims.

Now, I come to the lot of the teachers. As a man who has worked as a teacher, I have something to say

(SRI F. H. MOHSIN)

about the lot of the teachers. He is a very low-paid servant in society and that is why people with high academic qualifications go to the Revenue Department rather than to the Education Department. The teachers are the backbone of the society and they prepare good citizens and good administrators of tomorrow and so it is in the fitness of things that they should be rewarded with higher scales of pay and provided with such amenities as are provided to other cadres.

I cannot speak on the border issue and yet I have to say something to my Maharashtrian friends. They say that they want to go over to the Bombay State merely because they are culturally, educationally, socially and geographically different from the people of Mysore. I am reminded of the Muslim League leaders—I was not one of them—who in the past pressed for another nation on these same grounds. My Maharashtrian friends laughed at them then for that. Now we have to laugh at our Maharashtrian friends for the same reason for which they laughed at the Muslim League leaders then. When we are one nation now, let us forget these differences. If they have any complaints let them bring them here. In a Welfare State every minority will be safeguarded and protected under the Constitution. So, why should they be afraid of one linguistic community? This is only one of their methods to win over the electorate. Let me tell them not to worry about it. There are so many linguistic minorities and so many communities living in this State. Let us all live in harmony. After all, we are all living in one nation, i.e., India.

Lastly, I cannot help congratulating the L.S.G. Minister for the interest he has taken in improving Hubli City which is my own constituency. I have heard him say that Hubli is his first love. Anyway, that shows the affection that he has towards Hubli City. I am very happy to see the interest taken by him and the Chief Minister to improve this city. I may tell this House that this will be the second

important city in the whole of Mysore State. I have already heard from the L.S.G. Minister that efforts are going on to have Hubli-Dharwar Corporation. That is a very good move. All the M.L.As. from Dharwar District have supported this view and we wish that it materialises very soon. That is not all. We have to establish some industries in that area and we have to fill up the gap of 12 miles between Hubli and Dharwar. Some new industries must be located in the Bombay Karnatak Area somewhere between Hubli and Dharwar.

Another thing is that the Divisional Headquarters ought to have been located at Hubli or Dharwar which is a central place for all the Bombay Karnatak Area. In British days Belgaum was made the Divisional Headquarters because it was thought to be a good place from the climatic point of view. I would stress that the district headquarters should be at a central place so that it will be convenient for all the people in that area. Imagine the difficulties of a person living 200 miles away from Belgaum in Tharikere Taluk. He has to spend four days to come to Belgaum and return to his taluk. Would such an arrangement be convenient for the people in that area? The headquarters must be at such a place as to suit the convenience of all the people. It may be said that Belgaum has got all the necessary buildings. Why cannot we have them at Hubli which will suit the convenience of all the people? From the point of view of convenience, Hubli stands the first chance as a divisional headquarter.

With these remarks, I support the Budget proposals presented by the Finance Minister.

*ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯು 208 ನಡವಳಿಕೆಗಳ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಡಿಫೆನ್ಸಿಟ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು 1960-61 ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಐಟ್ನಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ಕಾಗದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಐಟಂಗಳನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ಡಿಫೆನ್ಸಿಟ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ಸ್ಪಲ್ಪ

ಭಾಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದೆ ಸಾಲ ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸಾಲಕೇಳಬೇಡಿ, ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲವನ್ನು ಎತ್ತಬೇಡಿ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಹಣ ದಲ್ಲೆಯೇ ಬರ್ತುಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅತ್ಯಂತ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನೇಕೊಡದೆ ಇಂಥದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈಗ ಸರ್ವಿಸ್ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ತರಹದ ಸರ್ವಿಸ್ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಹು ಬುದ್ಧಿ ಮಂತಿಕೆಯಿಂದ ನಾನು ಗೆಜ್ಜೆದ್ದು ಅಪೀನರಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ 1.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನ್ ಮತ್ತು ಮೈಸನ್ ಎರಡನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಡಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭದಂತಿತ್ತು. ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗಿದೆ. 1947 ರ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರನ್ನು ಒಂದು ಮಾದರಿ ಮೈಸೂರು ನಂಸ್ತಾನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೇವಲ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದವು. ಆಗ ರಿಜರ್ವ್ ಫಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸೂಮಾರು 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಗದು ರೂಪವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ರೈಲ್ವೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಗನಗುಣವಾಗಿ ಸೂಮಾರು 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಗದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೂಮಾರು 35 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಡಿಪಾಜಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹೇಗೌಡರ ರೆಕ್ಕದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಹಾಗೆ ಹಿಂದೆ ಆಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಯಪ್ಪನವರೂ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಬಡ್ಡಿಯಾವ ರೀತಿ ಇತ್ತೆಂಬುದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಹಣ ರಿಜರ್ವ್ ಫಂಡಿನಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನಾದರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಯಾವಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನಲ್ಲದೆ ಎಂಬುದನ್ನಾದರೂ ಕೋಟ್ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಬೇಕಾದರೆ ಆ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮಗೆ ತಂದು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನೀವು ತಂದು ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಳಯವಾಗುತ್ತೋ ಏನೋ?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಏನೆಂದರೆ, ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ರಿಜರ್ವ್ ಫಂಡಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಬರ್ತು ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಪಾಠಸಾರಥಿ (ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ).—ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಯಗಳು ಏನೇನಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಾನು ಈಗ ಅನುವಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನ ಸ ಕೃಷ್ಣರಾಜನಗರ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಇತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು, ಧರ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಪಾಂಡಿತ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಏನು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೆಲವು ಪಾಂಡಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನಾವ ದೊಡ್ಡ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣದ 23-24 ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಸಿಯನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅಧಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ 2 ಕೋಟಿ ಪ್ರಜಾಸಂಪಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. 1960-61 ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 139.84 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಎತ್ತುವುದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಇಂಫ್ಲೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ದೇಶನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಈಗ 139.84 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸಾಲ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಲ ಇರುವವರನ್ನೇ ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳುವುದು; ಏಕಾರಿಸುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಈಗ ಏನಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನಾ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ 2 ಸಾವಿರ ಬರ್ತುಮಾಡಿ ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿನ್ಯೂಲು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದು ನಮ್ಮ ಅಸೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರ್ತು ಆಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಸೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ 1960-61 ನೇ ಸಾಲಿಗೆ 7-38 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಯಾವನ್ಯಾಯ? ತೃತೀಯ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 145 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆಗ 1961-62 ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಆ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತೇವೋ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಇರಾಜಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸರ್ವಿಸ್ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಏನಹ ರಿಜರ್ವ್ ಫಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಣವಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಹ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಐಟಂಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಕೌಂಟ್ ಎರ್ರಾ ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಎಂಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೈಫರ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇಶ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿ ನಿಧಿಗಳಾದ ನಾವು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ ಏನಾದರೂ

(ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ)

ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಬಂದಿತವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ನಾವು ಕೇಂದ್ರದವರಿಂದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಜನತೆಯಿಂದಾಗಲೀ ಸಾಲ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ವಿಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಇರಬೇಕು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸಾಲವನ್ನು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ತೀರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಆಸ್ತಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಸಾಲ ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಬಡ್ಡಿ ಜಾತ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನ್ನಾದರೂ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ರಿಜರ್ವ್ ಫಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಂಬಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಆದಳಿತಪಕ್ಷ ಇಂತಿಂಥ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದೇ ಎನಕ ಮತ್ತೇನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡೆಟ್ನೇ ನಾವು ಸರಿದೂಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರೂ ಸಹ ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾಗಿ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಾಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಕ್ಷದವರೇ ಇರಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಈಗಿನ ಆದಳಿತ ಪಕ್ಷದವರಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷವಾತ ಮನೋಭಾವನೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್-ಅಫೀಷಿಯೊ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಫೀಸುಗಳು ಹನ್ನೊಂದಿವೆ. ಅದ್ದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1500 ರಿಂದ 2000 ದವರೆಗೂ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿವೆ. ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಸುಮಾರು 5000-600. ಡಾಕ್ಯು ಮೆಂಟ್ಸ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿವೆ. ಆ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಫೀಸುಇದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಗಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಕ್ಸ್-ಅಫೀಷಿಯೊ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ರೆಗ್ಯೂಲರ್ ಆಗಿ ಡೂಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರರಿಗಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಬೇರೆಕಾಗದಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಪಾರ್ಷ್ವಗಳು ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ದಿನಗಳು ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಮಾಡುವ ಕಾಲವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದರಿಂದ ಅರ್ಜಿದಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನೆಯದು ಸಬ್-ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವರಿಗಲ್ಲೇ ಲೀಕೇಜ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಕ್ಸ್-ಅಫೀಷಿಯೊ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿಂತೂ ಲಕ್ಷಾಂತರಗಟ್ಟಲೆ ಲೀಕೇಜ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 7 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಂಬಂಧಪಟ್ಟ

ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತಪಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಕ್ಕಾ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಫೀಸನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನೌಕರರು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರರಿಗಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ 7 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇರತಕ್ಕ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಸ್ಕಾಲ್ ಕ್ಲೈರಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಅವು ಹಾಗೆಯೇ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಫೀಸಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬರುತ್ತಿವೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ನೀವು ಏನುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಲನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅಪ್ಪಳವೂ ಕಾಗದ ಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಇವೆಯೇ ಹೊರತು ಕಲನವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಸೇವಿಂಗ್ಸ್‌ನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಅಫೀಸನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಕ್ಕಾ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಫೀಸಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಡಿ.ದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಯಾವ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಫೀಸು, ಎಲ್ಲಿರುವುದು?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಫೀಸುಗಳು, ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕಾ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಫೀಸುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮಾರು 7-8 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಅತ್ತ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನೂ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು 6-7 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದಲಾದರೂ ಕೊಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅದು ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನೂ ಕಲನ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದೇ?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಇದೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ನರಸಿಂಹೇಗೌಡರು ಆರೀತಿ ಹೇಳಿದರು ಎಂದಲ್ಲ, ಅಂಥವು ಸಾಬೀರಾರು ಇವೆ. ನನಗೆ ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಅವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

1-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಯಾವುದೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದು. ಮರಿಯಪ್ಪನವರಿಗೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲ, ಅಥವಾ ನರಸಿಂಹೇಗೌಡರಿಗೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲ. ಇಡೀ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಬಡ್ಡೆಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿರುವುದು. ಅವರಲ್ಲಿ ಏನು ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿವೆ ಅವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. ಯಾವುದೋ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಟೀಕೆಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಏನುಮಾಡುವುದು?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಬಡ್ಡೆಟ್ ಜನರರ ದಿನಕಪನ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೂರಲ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮನೆಕಟ್ಟ

ತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕೆಲವನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಲ ಸೋಲ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ, ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಿಜಗೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿರುವಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಏತಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲೆಯೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾವರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ, ಹೋದ ವರ್ಷ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರೈಮರಿನೋಲು ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಮತ್ತು ಆರೀತಿ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಿ ಟ್ಯಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಶ್ರೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ 146 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯವರೆಗೂ ಸಾಲ ಏರುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಡ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಐದು ಕೋಟಿ ಸಾಲ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅವರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ. ನೀವು ರೈತ, ಅವನ ಮಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಒಳಗಿನಿಂದ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ನೆಹಾಯಮಾಡಿ. ಅವರಿಂದ ಪೂಜ್ಯನೂ ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಕಂಪೌನರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ತನ್ನ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಫೇರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಆಳವಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ (ಪಾಂಡವಪುರ).—ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹಳ್ಳಿಯವರಲ್ಲವೇ ?

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಹಳ್ಳಿಯವರೆಂದು ಪೂರ್ತಿ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಾವು ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಫೆಡರಲ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಿ ನವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರೆ ಕಂಪೌನರಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶ ಮುಂಡಕ್ಕೆ

ಬರಬೇಕಾದರೆ ಕಂಪೌನರಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಫೆಡರಲ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಿನವರು ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರುಗಳಾಗಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಕಂಪೌನರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಫೆಡರಲ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಿನವರೂ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಮೆಡಿಕಲ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣ ಜಾಸ್ತಿ ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಡ್ನ್ ಏರಿಯಾ ಒಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ 1947 ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಮೆಡಿಸಿನಿನ ಕೋಟಾ ಏನು ಫಿಕ್ಸ್ ಆಗಿದೆಯೋ, ಈಗಲೂ ಅದೇ ಕೋಟಾವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕೋಟಾ ಎಷ್ಟು ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಕೋಟಾ ಕಂಟಿನ್ಯೂ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಜನ 100ಕ್ಕೆ 75 ಜನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕಾದುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಏನು ಎಂದರೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ವಿಷಯ, ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಂದಾಗಲೂ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಕಡಮೆ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಅಂದಾಜು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಎಷ್ಟು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಸೀಟು ಗಳನ್ನು ಆರಾಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ನಾಚಿಕೆಗೆಡು. ನಮ್ಮ ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಸೀಟುಗಳು ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಇವೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನ್ನು 250ಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅನೇಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ರಜಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಬೇರೆ ಡಾಕ್ಟರು ಇಲ್ಲದೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತಾರೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ನೆಹಾಯ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸೀಟು ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಂಚ್ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಚ್ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಅದನ್ನು ರೀಆರ್ಗನೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಸೀಟು ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮೆಷನರಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೀಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಷ್ಟು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಹಾಕಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಸ್ಪೆಷಿಲಿಟಿ ನಾಲ್ಕು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಹಾಗಾದರೆ ಹೇಗೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಇದೆ ? ನಾವು ಇಂಟರ್‌ಪರೇಷನ್ ಕಳಿಸಿದರೆ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬುವಾಗ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೀವು ನಾವು ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಲಿಟರರಿ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಏತಕ್ಕೆ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಪಾಲಿಸಿ ಮ್ಯಾಟರ್ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಒಳ ಜಗಳ ದಲ್ಲೇ ; ಕಾದಾಡುತ್ತೀರಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಬೇಕು.

(ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ)

ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ನೀಡು ಕೊಡುವಾಗ, ಯಾವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಬರೆದು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ, ಅಂಥವರಿಗೇ ನೀಡು ಕೊಡಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಪಾರ್ಟ್ ಆಗಿರುವಾಗ ಅವರುಗಳು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿರುವಹಾಗಿ, ಅವರುಗಳು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಅವರಿಂದ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನೀಡುಕೊಡುವಾಗ ಹಳ್ಳಿಯವರನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ನೀಡು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮುನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಯಾಯಿತಿ ಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕು; ಅವರು ಪ್ರಿಪ್ರೆಂಟಿವ್ ಮಾಡಿದ ಏಜಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ನೀಡು ಕೊಡಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಮೆರಿಟ್‌ನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಅರ್ಬನ್ ಎರಿಯಾದವರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ನೀಡುಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಕಸ್ ಒಂದೇ ತಾವು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ನಿಜಯ ಎದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಎದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ನಿಜಯ ಲ್ಲಿತಕ್ಕಂಥ ಎದ್ಯಾವಂತರ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರ ಮಕ್ಕಳು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿ ಮೆಮೋರೈಸೇಷನ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ ಜಾಸ್ತಿ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜಿಡವರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕ, ಮೇಷರು ಮುಂತಾದ ಸಾಂಘ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಯಾವತರಹ ಸರ್ಕಿಯುಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯವರ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಎದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೂರಲ್ ಪಾರ್ಟ್ ನವರಿಗೂ, ಅರ್ಬನ್ ಪಾರ್ಟ್‌ನವರಿಗೂ ಮೆರಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಇಟ್ಟರೆ, ರೂರಲ್ ಪಾರ್ಟ್‌ನವರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ರೂರಲ್ ಪಾರ್ಟ್‌ನಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಮೆರಿಟ್‌ ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲತೋರಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವರುಗಳಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ನೀಡು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದೆ. ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಹೋದ ವರ್ಷವೇ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಟೀಕೆ ನಡೆಯಿತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಬಿಸಿನೆಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು, ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥವರೂ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳ ಬಾಕಿ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಅವರಿಂದ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಗುಂಪಿನವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಜನಗಳು, ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುವುದು ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೀವು, ಮರಿಯಪ್ಪನವರು, ಕರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಫಿಷಿಯಂಟ್ ಆಗಿದ್ದೀರೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮರೆಮಾಡುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ಕಡ್ಡಾಯ

ವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯುಗಳವರೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಂದ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬರುತ್ತದೆ: ನೀವು ಇರುವುದಾದರೆ—ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನೀವು ಇರುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ,—ನಿಮ್ಮ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—Freedom of speech ಎಂದು ನುಮ್ಮನೆ ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟರೆ ಬಣ್ಣ ಗೆಡು ಎಂದು ಆಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಡೈವರ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಡೈವರ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ಬಾಕಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ, ಉಳಿದವರದೂ ಹಾಗೆಯೇ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡರ ಇನ್‌ಫರ್ಮೇಷನ್ ಪರಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ಚಾರಂಜ್ ಮಾಡಿದರೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಫ್ರೀಡಮ್ ಆಫ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಷನ್ ಇದೆಯೆಂದು ಎನ್ನೋ ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ಥೈಯರ್‌ವಿಡ್, ಲೆಸ್ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಿನ್ನೂ ಮಾತು ತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಪ್ರಾಯಿಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಲೆಸ್ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಈ ಹೌಸಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಲೆಸ್ ಕೊಡಿರಿ. In the course of three months, I will recover every pie.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನರ್ವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಪುನಃ ಎಮರ್ತ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಲೆಸ್ ಕೊಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ಇನ್‌ಕಮ್‌ನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಸೆಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ಕೋಟಿರೂಪಾಯಿ ಕರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರೆ ಹೊರತು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಂದ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅರಿಯರ್ಸ್ ಬರಬೇಕಾದದ್ದು ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ; ಬಾಕಿ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಲೆಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನೀವು ಡೈವರ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನ ಮೈಂಡ್ ಚೇಂಜ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮರಿಯಪ್ಪನವರು, ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೀವು ರೈತರು ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ಏರಿಯಾದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥವರು, ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ಮೇಲೆ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದು ಅನ್ಯಾಯ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಾನೂನು ಒದಿ. It is not sales-tax: it is purchase-tax, my dear friend.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಡೈವರ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಮಾರಿದರೆ, ಇಳಿಪುರಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬೀಳುತ್ತದೆ? ರೈತ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಬೆಳೆದು, ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ, ಕೊಳ್ಳುವವರು, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರೈಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಮೈಸನ್ ಮಾಡಿ, ಉಳಿದಿರುವ ಹಣಕ್ಕೆ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿನ್ನು ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ರಾಸ್? ಇಂಥೆ ರೆಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತೆರಿಗಕಾಯ ಬೆಲೆಯು ವವನ ಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಈ ಸಥೆಯೇ ಹಾಕಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಅಕ್ಕಿಗೆ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲನವರು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರು, ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟಿರಿ. ತೆರಿಗನ ಕಾಯನವರು ಎನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ?

Sri T. MARIAPPA.—This is very unfair. He has no business to make this allegation.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಇನ್ನು ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಹೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ನೋಡಿದರೆ, ದೇಶದ ದುಡ್ಡು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಗೇ ಮೀಸಲಾಗಿತ್ತು ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಇದು ಹೇಗೆಯೆಂದರೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಫ್. ಜಿ. ಎಸ್., ಸಿ. ಡಿ. ಬ್ಯಾಕುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆ ಒಟನ ಪಿಕಾರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರತಕ್ಕಂಥ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳ ಹೈಕಿ ಎದುರ ಪಕ್ಷದ ಮೆಜಾರಿಟಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅತಿ ಇಚ್ಛೆಯೊಂದು, ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 75 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬ್ಯಾಕುಗಳನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನ್ನು ನಾನಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಇದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ದುಡ್ಡು ಪೋಟ್ ಕ್ಯಾಟಿಂಗಿಗೇನಿರತವೇ? ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು, ನಾನಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲಿರುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ. ಅಲ್ಲಿ 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್, ಇಲ್ಲಿ 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಒಟನ ರೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ, ನಾವು ಜಾಸ್ತಿ ಒಟನಿಂದ ಬಂದಿ ದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಮೆಂಬರ್ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಪೂರ್ತಿ ಅನರ್ಕಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಬರಿಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಫ್. ಜಿ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಸಿ. ಡಿ. ಬ್ಯಾಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಎರೋಡಿನಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾವು ಏನಾದರೂ ಎರೋಡ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಪ್ಯಾನ್‌ಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರಿಗೂ ಬರೆಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೇಂದ್ರದ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೂ ಬರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಾಯಕರು ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾದರೂ ಅವರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮಾಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎರೋಡ ಪಕ್ಷದ ಜನರಿಗೂ ಎಫ್. ಜಿ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಸಿ. ಡಿ. ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಅಪಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ಯೋಜನೆಯೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ!

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಬಂದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಫ್. ಜಿ. ಎಸ್.ಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 20 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಎಫ್. ಜಿ. ಎಸ್. ಇರುವಕಡೆ ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಗಳೇ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಬ್ಬರು ತಹಶೀಲ್‌ದಾರರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಂಚಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತವಿರುತ್ತದೆ, ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಈಗಲೂ ಕೆಲಸವಾಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಹೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು bifurcate ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಹಶೀಲ್‌ದಾರರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಳಗವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಣತನದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರೂ ಯಾರಾದರೂ ಸದಸ್ಯರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯೇ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವುದು ಹೇಗೆ, ಜಾಗೃತ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ನೀತಿ ಯಾವುದು ಎಂಬುದು ಅವರ ಮುಂದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಬರಿಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಕಾನೂನು, ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರು, ನೆಂಟರು ಇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದು, ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಗುಂಪಿನವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಈ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನೋಡಿದರೆ, ಸೊನ್ನೆ. ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಏನಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಚಾರ್ಜಸ್ ಏನಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕೊಡುವ ಬದಲು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಗರಗಳಿಗೆ ಬಡ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ Urban Water Supplyಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳವರು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಬಡ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು.....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ (ನ್ಯಾಯಾಂಗ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಬಾರದು. ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ನಿಜ, ಆದರೆ ಬಡ್ಡಿ ಇದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಾವು draw ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ಹಣ ವನ್ನೇ ನೀವು ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು, ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ?

Sri T. SUBRAMANYA.—The Hon'ble Member will kindly understand that out of State Budget we do not give them a single pie as loan. It is the Government of India that gives a loan of Rs. 250 lakhs and we take it from them and give it to the corporation. It carries 5 per cent interest.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನೀವು ಬಹಳ ಜಾಣತನದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆ ಹಣ ರಾಜ್ಯದ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ? ನೀರಾವರಿಗೆ ಕರೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದರೆ, ರೈತರು ಐದನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಖರ್ಚು ಕೊಡಬೇಕು. ಶೇಕಡ ಎರಡರಷ್ಟು ರಾಜ್ಯ ಬರುವುದಾದರೆ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಐದನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ರೈತರು ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ ಬರೆದು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

Sri T. SUBRAMANYA.—I am sorry, Sir, that my friend is arguing things without understanding properly. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ನೀರು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ National Rural Water Supply Scheme,.....

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಾನು ಹೇಳುವುದು ನೀರಾವರಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ, ರೂರಲ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. (ನಗು!) ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ನಿಜಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಸಾಲವಾದರೂ, ಹಣ ಎಲ್ಲೆಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಕತ್ತಲೆ ಎಂದರೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿವೆ ನೀವು ?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣದ ಹತ್ತಿರ ಅಡಗೂರು ನಾಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅಡಗೂರು ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು divert ಮಾಡಿ ಎಂದು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಎನ್.ಕೃಷಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮತ್ತು ನೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಇದಿಯ ಗ್ರಾಮವನ್ನೇ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲೆಗೆ 60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅಡಗೂರು ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು divert ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿ ಮುಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೂ

ಊರನ್ನೇ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ.

2 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನೇಕೆ divert ಮಾಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಅದಕ್ಕೊನ್ನರ ಈಗ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಬೇರೆ ಒಂದು ಕಾಲುವೆ, ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಈಗ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಚಾನಲ್‌ನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎದ್ಯುಚ್ಚತ್ತಿಯ ಬಾಬಿಗೆ ಬಂದರೆ—ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಎದ್ಯುಚ್ಚತ್ತಿ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪವರ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಎದ್ಯುಚ್ಚತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರ ಚುನಾವಣೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಎಲ್ಲಗೋ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷರ್ ಆಗಿದ್ದ ಪೋಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಪವರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಎದ್ಯುಚ್ಚತ್ತಿಯನ್ನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಜನ ರೆಲ್ಲರೂ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅದು ಅಪರಿಂದ ಕೌಂಟರ್‌ಪೈನಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿಗಿನ್ನೂ ಪವರ್ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಗೆ ಎದ್ಯುಚ್ಚತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಂದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಕಾಏಕಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೂ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡ ಹಾಗಾಯಿತಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಇಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗೇನೂ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳದೆ ಎದಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ charge-sheet ಸಹ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಿಂಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು—ಇಂತಿಂಥ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ—ಎಂದು ಕೆಲವರ ಮೇಲೆ charge-sheetನ್ನು ಹಾಕಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗರಾದರೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಎದ್ಯುಚ್ಚತ್ತಿ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಈಗ ನಾನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ; ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವು ದೇಶದ ಅಸಿಯನ್ನು ಎಂದರೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿಲ್ಲರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗರತಕ್ಕ ಅಧಿಕತ ಪಕ್ಷವು ದೇಶದ ಜನರಿಂದ ಇಳಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಎಕ್ಸಿಸ್-ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇತ್ಯಾದಿ ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಸೂರೆ ಮಾಡಿ ಆ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಹಿತವಾದನೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಜಾನೆಯ ಹಣವೆಲ್ಲ

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿ ಬಾಕಿ ಪಕ್ಷದ ಜನರಿಗೆ ಅದು ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇವಲ 'ಫ್ಯಾಣಿಸಿ' ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ದೇಶ ಖಂಡಿತ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಅವರ ಆತ್ಮವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿನೋಡಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರ ಹೇಳ ಬೇಕೇ ಶಿವಾಯಿ ಬರಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಅಡಂಬರದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಮಾತಕ್ಕೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ವರ್ತನೆ ಗಳಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ವಿನೇನು ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇವರ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ charge frame ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎನ್ನು ವುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಮಾತ ನಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಹುಷಃ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಲ್ಲವೇ!

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಉಪಯೋಗಿಸು ತ್ತಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. 'ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 'ರೂಲಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟಿ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು—ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೊಬ್ಬರಿಗೇ ಅಲ್ಲ ಇರುವುದು, ಅವರು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಏನುವುದಕ್ಕೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಲ್ಲ. Now he is above the party. ಈ ದಿವಸ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರೂಲಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಎಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ— ಅವರು ಇಡೀ ದೇಶದ ಒಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 60 ಒಟ್ಟನ್ನು ಗಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಕೇವಲ ಕೆಲ-ಕೆಲವು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಂಚಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಪಕ್ಷದವರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಂಚಿರುವ C. D. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು N. E. S. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲೂ ನೂರಕ್ಕೆ 75 ರಿಂದ 80ರ ವರೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಚುನಾವಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವೆ. ಹೀಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಇಡೀ ದೇಶದ ದುಡ್ಡನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವುದು ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಯಾವಾಗಲೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ವಾರು ತಾನೆ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಹಾಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ವಾರ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ಸದಸ್ಯವಾರ್ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನೀವು ಶ್ರೀ ನಿಜ ಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೆ.

ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಅಲ್ಲ ಸಹ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಡೆ ಪಾರ್ಟಿ ನಾಯಕರುಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 100ಕ್ಕೆ 60 ರಷ್ಟು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು ಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರ ಕೈ ಸೇರಿವೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ಈ ಅನುಕೂಲಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯ.

ಜಮೀನು ಹಂಚತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ಜನರಿಗೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಪುನಃ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈಗ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚಲು ಈಗಿರತಕ್ಕ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಾನೀಗ ಈರಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳದೆ ನುಮ್ಮನೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡು ಆತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ಕಾಶಪುರಾಣ ದಂತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ತಾವು ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ನುಮ್ಮನಿರಿ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ತಮಗಿರ ತಕ್ಕ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆಪಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಗಳು ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಮೀನಿರಲಿಲ್ಲ-ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು-ಎಂದು ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸ fifty-nine model Congress ಸದಸ್ಯರಿಗೆಲ್ಲ ಜಮೀನು ದೊರೆಯುವಂತಾ ಗಿದೆ. ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ತೀರ ಅನ್ಯಾಯ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೊಂದವ ರೆಂದು ಹೇಳಿ ಯಾರುಯಾರಿಗೋ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಅಂಥಾವರಲ್ಲ. ಅಂತೂ ದೇಶದ ಅಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಶೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯ ಕೈ ಸೇರಿದೆ. ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ಜನರು ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದ ರಲ್ಲ ಒಂದೂ ನಿಜವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಾನು ಹೇಳು ತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 100 ಭಾಗ ನಿಜವಿದೆ.

ವಾರ್ಡ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟು ಕೊಡುವಾಗ ಬರಿಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕೆಲವು ಪಕ್ಷದವರಿಗೆಯೇ ಮೀಸಲಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಒಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ? ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೂ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ತಮ್ಮ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹಾವು ಈಚೆಗೆ ಬರಲಿ!

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಹಾವು ಈಚೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾ ಗ ರ ಹಾವೇ ಬರುತ್ತದೆಯೋ, ಮಣಿ ನ ಹಾವೇ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 62ನೆಯ ಇಸವಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಎಂಥಾ ಹಾವುಗಳೂ ಈಚೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. (ನಗು!).

(ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ)

100 ಎಕರೆ 200 ಎಕರೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಏರಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು ದೇಶದ ಉತ್ಪನ್ನ ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ದುಡ್ಡು ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ.

ಅರನೆಯದು. ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಡೆಮುಖವಾಗಿ ಏನೇ ಮರ್ಡರ್ ಮಾಡಿರಲಿ, ಯಾರ ಮೇಲೆ ಕಾರು ಬಿಟ್ಟರಲಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಾವೇ ಮರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ ಬೇರೆಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿಸಿ, ಅಂತಹ ಕೇಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಾಯಕರು, ಬಹಳವಾಗಿ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಆಡಳಿತ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಏನು ನಡೆಸಿದರೋ ಅದನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವುದು ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ.

ಏಳನೆಯದು, ಸ್ವಾಮಿ, ದೇಶದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನಗಳು ಕೊಡತಕ್ಕ ದುಡ್ಡನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ತಮ್ಮ ಎರಡು ಪಾರ್ಷ್ವ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಗ್ಯಾಲರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಮನಸ್ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಅರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಅವರ ಒಬ್ಬ ಪಿಕಾರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು, ಕಮಿಟಿ ಚೇರ್ಮನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವನು ಮಾಡುವಾಗ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಹಿತದಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಲೋದ ಗುಂಪಿನವರಿಗೆ ಒಂದೋ ಅಥವಾ ಎರಡೋ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂಪೂರ್ಣ ಶೇಕಡ 90 ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದೆ ನನ್ನೆಲ್ಲಾ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ, ಪಾರ್ಷ್ವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿದೆ ಈ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. 1947ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರ ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಅವರು ದುಡ್ಡಿದಿರತಕ್ಕ ಹಣ, ಅವರ ಬರ್ಚು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಬೇಕು. ನೆಹರೂ ರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಎನ್‌ಕ್ಯೂರಿ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಇರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಸೆರೆಡರ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾರು ಯಾವಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲು ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನಿಖೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬರು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜರು, ಒಬ್ಬರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು, ಒಬ್ಬರು ವಿಪಕ್ಷದ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಇರತಕ್ಕ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇವರು ದೇಶದ ಹಿತದಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆತರಹ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲದೇ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಷ್ವ ಅವರೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಷ್ವ ಅವರಿಗೇ ನಾನು ಹೇಳುವುದು. ಅವರು ನತ್ಯಂತರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಂತಹ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಮಾಡಿ ತನಿಖೆಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎಫಿಫೇಸಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲೂ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಜೀವನವೇ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾಳೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾಡ್ಯವೇ? ನಾವು ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರಿಗೆ 22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪತ್ತವ್ಯವಹಾರ ಜಾಗೃತ ನಡೆಯಲಿ, ಅವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲಿ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಬರಿಯ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಲಿಸ್ಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು. ಸೀನಿಯಾರಿಟಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಯಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಿ. ಅದು ಏಕೆ ಮೊಟಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಕಂ ಮೆರಿಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಇರುವುದೂ ಹಾಗೆಯೇ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಅದನ್ನೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರತಾ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪೋನ್‌ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯವರು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಉಂಟು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಒಂದಲ್ಲ, ಸಂಬರಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ಅಮರಾಠರ ಹತ್ತಿರದೊಳಗೆ, ಶೇಕ್‌ದಾರರ ಹತ್ತಿರದೊಳಗೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ.

ದೇಶದ ಆಡಳಿತಯ ಹಿತದಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 1947ನೆಯ ಇಸವಿಗೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವು ಒಂದು ಮಾದರಿ ಸಂಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕೋಮುವಾರ ಭಾವನೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಕೋಮುವಾರ ಭಾವನೆ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಮೊಂದರಲ್ಲೂ ಕೋಮುವಾರ ಭಾವನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎದೆಮಟ್ಟ ನೋಡಿ ಹೇಳಬೇಕು ದೇಶದ ಜನರೂ ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷದವರೂ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಜಗಳದಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯ ಗುಂಪು ಗುಂಪಿನೊಳಗಿನ ಜಗಳದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಕೋಮುವಾರ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಕೋಮುಗಳಲ್ಲೂ ಜಗಳ ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ನೇಮಕವಾಗಲಿ, ಒಂದು ಪ್ರಮೋಷನ್ ಆಗಲಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಕೋಮುವಾರ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನೀವು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ನಮ್ಮ ಮಾದರಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆದಾಯ ಮೂರುವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದಾಗ್ಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಭಿಕ್ಷ

ಎತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಹಳ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ದೇಶ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ? ಜನಗಳು ಯಾವಾಗ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಆಗುವರು? ನಮಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ಇಂಥ ಕೋಮುಪಾರ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ದೇಶ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದೆ. 1962ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವು ಜವಾಬು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—19 ರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಬರುವುದು. ನೀವು ಭಾಷಣ ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ. (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಪಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಾನು ಹೇಳ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ (ನೆಲವಂಗಲ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನವೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರ ತಕ್ಕಂಥ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಈ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ಪೀಕರೇ, ಎರೋಧಿ ಪಕ್ಷದ ಅನೇಕ ಸ್ಪೀಕರರು ಈ ಬಜೆಟ್ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಬಯ್ಯಾಟಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದರೆ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ, ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನವೆ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದಂಥ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಹಣಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣ ಹೆಚ್ಚು ಒದಗಿಸುವುದಾದರೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. Direct ಮತ್ತು Indirect ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ರಾರೆ. Indirect tax ಹಾಕಿ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಕೆರಿಗು ಭಾರ ಅತಿ ಯಾಗಿ ಬೀಳುವುದರಿಂದ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ Indirect tax ಬದಲು Direct tax ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಆದಾಯ ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಮಾನ್ಯ ಮುರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟಿರಬಹುದು? ಆನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಲು ರೆಕ್ಕೆಹಾಕಿ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಹಿಂದುಳಿದ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹತ್ತು ಬಡ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಂದೊಂದು ಕುಟುಂಬದ ಆದಾಯವೆಷ್ಟು, ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟು, ಏನಾದರೂ ಉಳಿತಾಯ ಇದೇಮೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ 99 ಭಾಗ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿ

ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಖೋತಾ ಬಜೆಟ್ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಬಜೆಟ್ನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಉಳಿತಾಯದ ಬಜೆಟ್ಗಾಗಿರಲಿ ಖೋತಾ ಬಜೆಟ್ಗಾಗಿರಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ 1947ರಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಲಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದಮೇಲೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಿಲಾಪರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು, ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳು, ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಎರಗಿರಲಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಜಾನಪದಿಕ ವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕುಟುಂಬಗಳ ಆದಾಯ ವೆಚ್ಚ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅರ್ಥಸಚಿವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವ Small Saving Scheme ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆತಿದೆ ಎಂದರೆ ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಹಳ್ಳಿ ಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ದುಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದರೆ ಹೋದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಸುಧಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಕನಲು ವ್ಯವಸಾಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಸರಿ ಪಡಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ; ಅದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿ, ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ದೇಶ ಸರಿ ಪಡಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನವೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ, ಅಣೆಕಟ್ಟು, ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿ ತಯಾರಿಕೆಗಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. 1967ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ದರೂಪವರು ಪಕ್ಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಜಟಿಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಯುವಕರಾದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಂಥ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ!

2-30 P.M.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೋದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಈಡಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಯಾವಕ ಜಾರಾಂ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಅಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ)

ಈ ದಿವಸ ವಿಧ್ಯಾವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವ ಜನರು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾದರೆ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿಗೂ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾದೀತೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯವೇ ಮುಖ್ಯ ಜೀವನವಾಗಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಕೆರೆ ದುರಸ್ತಿ, ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸೊಸೈಟಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವುದು, ಹಿಂದೆ ನೋಟಿಸಿದ್ದಂತೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸರೀಕ್ಷಿಸಿ ಆಯಾ ಭೂಗುಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕೃತಕ ಮಣ್ಣನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು, ಕಾಂಟಾರ್ ಬಂಡ್ ಹಾಕುವುದು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಕೆಲಸ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಬ್ಬಂದಿ ಕಡಮೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೀಠಿತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೋ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಸುಗಮವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಚಿವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಪೋಡಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೂ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕಮ ಬಡವ ಐಕ್ಯರ್ಯವಂತರಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಪಡೆದು ಜಮೀನು ಮಾರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಬ್ಬರಿದೆ. ಸೊಸೈಟಿಯಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಇರುವ ಸಿಕ್ಕನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ಸರ್ವೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಬ್ಬಂದಿ ಒದಗಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಪೋಡಿ ಆಗದೆ ನಿಂತಿರುವ ಸಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಫೈನಲು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ. ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಅಡಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಬೇರೊಂದು ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಿಯ ರಾಗಿ, ಬತ್ತ ಬೆಳೆದರೆ ಸಾಲದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಒಂದು ಹಾಲಿನ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ಒಂದೊಂದು ಹಸು, ಎಮ್ಮೆ, ಹತ್ತು ಕೋಳಿ ಸಾಕಬೇಕು, ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಹಣ್ಣು ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅದಿನ್ನೂ ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರುವುದು ವ್ಯಸನಕರ. ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ 93 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಹಾಲಿನ ಕೇಂದ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಕೋಲಾರ ಮತ್ತು ತುಮಕೂರಿನಿಂದ ಹಾಲು ಸರಬರಾಸು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆಯಿದ್ದರೂ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ

ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ.

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ:—ಅವರಿಗೆ ವಿಷಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. “ಯೂನಿಸೆಫ್” ಈಗಾಗಲೇ ಸೈಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದೆ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ದೊರೆಯುವವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ:—ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆದು ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಪಕ್ಕದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಸಹಾಯ ಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ನಿಧಿಗೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಚಿವರು ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಾಗ ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಬಾರದಿರುವಾಗಲೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲೂ ರಸ್ತೆ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಕಚ್ಚಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡು ಕ್ಷಾಮ ತಲೆದೋರದಂತೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನಿಸಿ, ಕ್ಷಾಮ ಬಂದು ಬೆಳೆ ನಷ್ಟವಾದಾಗ ನಿಧಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಉದ್ದೇಶ ಅಷ್ಟಾಗಿ ನೆರವೇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹರಿಜನರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಗುಡಿ ಸಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಾಗ ತಲಾ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನಾದ ಹಾಗಾಯಿತು? ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ. ಈಗ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಮನೆ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ತನ್ನ ದನ, ಕುರಿ, ಮೇಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸ ಮಾಡಲು ಸರಿಯಾದ ವಸತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಜೆ ಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಕಟಕಿಗಳಾಗಲಿ, ಬಾಗಿಲುಗಳಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ; ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಹೆಯೋಪಾದಿಯಿಲ್ಲವೆ.

ಇದನ್ನು ಹೋಗರಾಡಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೆಗೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. Fundamental rights ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರವರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು, pickups ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು.

ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಚಿವರು ಆರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿಗೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 12 ವರ್ಷಗಳಾದುವು. 12 ವರ್ಷ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕಾಲವಲ್ಲ. ಕಡೆಯಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಏನಿಲ್ಲವೆಂದರೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಯಾದರೂ ಬೇಕು. ಅದು ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ದಿವಸ ನಾಲೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಕೆರೆಗಳಿಂದ ಕೊಡ್ಡಿಯ ನೀರನ್ನು ತಂದು ಕುಡಿಯತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಗಳು ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಇವೆ. ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ

ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನೂ ದಗಿಸಲು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮೂಡಿದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಇಂಫೋರ್ಮೇಷನ್ ದಿವನ ಏನಾದರೂ ನಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಆರೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನೀರನ್ನೂ ದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಡೀ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನದಲ್ಲಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾಗಡಿ, ನೆಲಮಂಗಲ, ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಉಚಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, pick ups ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವಂಥ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ನೀರನ್ನೂ ದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಿಂದಲಾದರೂ ನೀರನ್ನೂ ದಗಿಸತಕ್ಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೊತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯನ್ನೂ ತೊಂದರೆಗೀಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಿಪ್ಪಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ ಜರಾಶಯದ ನೀರಿನಿಂದ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲರುವ ಜನರನ್ನು ನಾಕಿದರೂ, ನಾಲ್ಕು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೈತರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಕಡುಕಾಗುತ್ತದೆ.

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜರಾಶಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಾಗ ಮತ್ತು ಕೆರೆಗಳ ಏರಿಗಳನ್ನು ಉಚಾವಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಜಮೀನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ನೂರಾರು ಜನ ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ದಗಿಸುವುದು ಮಾನ್ಯ ನಟವರಾದ ಕವಿರಾಜ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಹಳ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಹಸು ಸ್ವಲ್ಪ ಒಡೆಯುವುದೂ, ಹಾಯುವುದೂ ಉಂಟು ಎಂಬಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸವೇ ಇದೆ. ಅವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾರಾ ಕಟ್ಟಡ, ರಸ್ತೆಗಳು, ಬಳಕೆರಂಡಿ, ಭಜನೆ ಮಂದಿರಗಳು ಇಂಥವುಗಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಇಂಫೋರ್ಮೇಷನ್ ದಿವನ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಬೆಳಕು ಎಂದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರೂ ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅಥವಾ interested persons ಎಂದು ಏನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ, ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಕರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಮಪ್ರಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳನ್ನು, ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೊಡ

ತಕ್ಕ ನಹಾಯ ಮತ್ತು ನೆರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವೆಂದು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾತೆ ಸರಸಿಂಹೇಗೌಡರು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.

ಜಮೀನುಗಳು ಆದಾಯ ಆಗದೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ದಿವಾಳಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ನಾನು ಏಕೆ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಇತರ ಎಲ್ಲ ಇಲಾಖೆಗಳೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡತಕ್ಕ ಕಾಲ ಹಿಂದೆ ಇತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಪಶುಪಾಲನೆ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ 1958-59ರ ರಿವೆನ್ಯೂ ಬಡ್ತಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 54 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸರೇಂಡರ್ ಆಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘದ ಕಾಕಾಪರಿಸಿನಲ್ಲಿ, ಇತರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶ್ವಕೃಷಿ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಆಗಲೇ ನೋಡಿ ಬಂದವರಿಂದ ಮತ್ತು literature ನಿಂದ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೆ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ನೆಡೆಸಿದರು. ಇವುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ.

ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳು, ಹಕ್ಕಿಗಳು, ಹೆಗ್ಗಣ, ಇಲ, stray cattle, ಕೋತಿ, ಹಂದಿ, ಇವುಗಳಿಂದ ರಾಗಿ, ಬತ್ತ ಮುಂತಾದ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಷ್ಟವಾಗುವುದನ್ನು ನಾವು ತಡೆಗಟ್ಟಿದರೆ, ಅನೇಕ ಹಿರಿಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವಂತೆ, ನೂರಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಭಾಗ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ತಗಲತಕ್ಕ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರರು ದಿನೇ ದಿನೇ ನಿರುತ್ಸಾಹಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I want to know what should be the size of the Budget for Agriculture ?

Sri ALUR HANUMANTHAPPA.—The entire thing should come to Agriculture. Unfortunately, hitherto no attention was paid by N.E.S. to agriculture. Now our Planning Department is diverting its attention to it and N.E.S. workers are doing some work in that direction.

ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಕೆರೆಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಒಂದೇ ಮಾತಿ ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆರೆಗಳನ್ನೂ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಜಮೀನುಗಳು ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅದುದರಿಂದ Desilting-cum-Reclamation ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಗೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. There should be an assured supply of water for irrigation. ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ಕೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರೈತನ ಜಮೀನಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ

(SRI ALUR HANUMANTHAPPA)

lumpsum ಆಗಿ ಎಸ್. ಇ. ಎಸ್. ಗೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ಟೋರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಇದರಿಂದ ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಲು - ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—If the man does not utilise the money for the purpose for which he takes?

Sri ALUR HANUMANTHAPPA.—That is why I am saying.

ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿರುವವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಇಪ್ಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ದಿವಾಳಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕಾರಣ, ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊಬ್ಬರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾದ ತೊಡಕುಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಹದಗೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಜನ ಇಪ್ಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಏಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅವನು ಬೆಳೆಯುವ ದವಸ ಆತನಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಉಳಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಕೂಲಿಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸೋಣವೆಂದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂದಿನ ದಿವಸ ರೈತನಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯುವವರು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮೂಲಕ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದು ಅದನ್ನು ತಂದು ಮಾರಲು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಜನರು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೂರರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಥವಾ ಮೂವತ್ತು ಜನಗಳು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಬಗೆಹರಿಸ ಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಬರುವ ರೈತರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆಂದು ಬಂದು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆದು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವನ್ನು ಪಡೆದವರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗದೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ರೈತರ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕು, ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯನವರಿಗೆ ಈ ಒಂದೇ ಇಲಾಖೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈಗ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಿಸ್ ಜೊತೆಗೆ ಇವರಿಗೆ ಎಕ್ಸನಾಯಿಜ್, ಫಿಫರಿಸ್, ಇತ್ಯಾದಿ ಶಾಖೆಗಳೂ ಇವೆ.

ಬಾವಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಸರ್ವೆ ಸಿಡಿ ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ರೈತನಿಗೆ ಈ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳಾಗು

ತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಹೋದ ವರ್ಷ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಾರಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. All the loans have been sanctioned and even for 1960-61, after April, I will have it released.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಒಂದು ಬಾವಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸೀಲಿಂಗು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಯ ವರೆಗೆ ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೆ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಒಂದು ಎಕರೆಯಿಂದ ಎರಡು ಎಕರೆಯವರೆಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಎರಡು ಎಕರೆಯಿಂದ ಮೂರು ಎಕರೆಯವರೆಗೆ 700 ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಪ್ಪು ಹೇಳಿದಿರಿ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ 125 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ 375 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ 125 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಸೇರಿಸಿ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಾರದು?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I was informed just now that the Government of India had agreed to our suggestions that in the case of distress areas, loan amounts should be enhanced upto Rs. 3,000.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The entire House appeals to the Government to be generous towards the Agriculturists.

Sri T. MARIAPPA.—It is not a scheme sponsored by the Mysore Government. But it is sponsored by the Government of India. They won't agree. We have discussed the matter with the Government of India.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I agree with the Finance Minister. Why not you make it Rs. 350 just to make it Rs. 500. You must be a little more generous about the agriculturists' cause.

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಬಾವಿಗಳ ಅನುಭವವೂ ಇರಬಹುದು.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ. — ನ್ಯಾಯ, ದೇಶದ ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ದೇಶಾದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿತ್ಯಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರತಕ್ಕ ಬಡ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪೊಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶ ದಾದ್ಯಂತ ಯೂನಿಟಾರಿ ರೇಟುಗಳನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಎಪ್ಪೊದೊಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಕರೆ ನೋಂದಕ್ಕೆ 40-50ರಷ್ಟು ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಕಂದಾಯ ಇರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾರ್ಕೆಡರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಕಂದಾಯ ಇರುವುದನ್ನು ನಡೆ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅತ್ತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಇಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಯೂನಿಟಾರಿ ರೇಟಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಆದಾಯವನ್ನೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪೊಂದು ಶಾಂತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸವನವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. 50 ಜನಗಳಿರುವ ಒಂಪೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವುದೇ ಗ್ರಾಮವಾಗಲೀ ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕೋದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಆಗ ಎರಡು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದು ತಪ್ಪಿ ಒಂದು ಬೆಳೆ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವರಮಾನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಬಡ ರೈತರು ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಆ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ 12 ತಿಂಗಳು ಪೂರ್ತಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೂಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನರ ಕಷ್ಟ ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸರ್ವೆಕ್ಷನ್, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಕೆರೆಯ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಈಗ ಇವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗವಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೆರೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಬಾವಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಜನಗಳ ಗುಂಪು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುವಾಗ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪಿನವರು ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು

ವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಅಭಿಮತವೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ! ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರಚಾರಕರ ಮುಖಾಂತರ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ರೇಟು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಬರೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಟೀ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಟೀ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳೇ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮನೆಮಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ P. W. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸವನವರು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಯಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಆತಿಶ್ಯಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ ರಿಜರ್ವಾಯರಿನ ನೀರಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಾಲ್ಕು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಮಾಗಡಿ, ನೆಲಮಂಗಲ, ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಈ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೆರೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಪಿಕ್-ಅಪ್ ಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ? ಇದರಿಂದ ನಾವು ಯಾವ ನೀರಾವರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸುಮಾರು 150ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಮಾತ್ರನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಕ್ಷೇಮರಾಧಿಗಳು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕ್ಷೇಮರಾಧಿರ ಕಡೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೂಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪಟ್ಟಣದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ನೂರಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗಬಾರದು. ಆ ಹಳ್ಳಿ ಜನರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವೆ ಇದ್ದರೆ ಹೋಗಲಿ, ಅವರ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅವರು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಅವರಿಗಿರಬೇಕು. ನಗರಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದರೆ ಕಾವೇರಿ ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ನದಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ತರಲಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾದರೂ ಆಗಲಿ...

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪ. — ಆರ್ಕಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನೀರಿನ ಸರಬರಾಯಿ ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ರೈತರು ಏನು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಅಪ್ಪೊಗೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಾದುವು. ಈಗಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ಮುಂಜೂರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ. — ಈಗ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೂ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲರತಕ್ಕ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ಅಪ್ಪೊ ಮಾಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೇ.

(ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ)

ನಾನೀಗ ತರುಣ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನಗಳು ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಏನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಈಗಲೂ—ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿರುವಾಗಲೂ ಆ ಹಿಂದಿನ ದಾಮಾಪದಲ್ಲೇ ಇನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಾಲಕರ ಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನಗಳೂ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಪಾಠಗಳೂ ದೊರೆಯದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಡಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಏರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಹೀಗೆಯೇ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲರತಕ್ಕ ನೌಕರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಏರುಪೇರಿದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಮೈಯುಕ್ತಾಭಿಪ್ರಾಯ. ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದ ಜನರು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವರ ಮನಸ್ಸು ನಮ್ಮ ದಿಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹಳ್ಳಿ ಜನರ ವಿಚಾರವನ್ನೇನೂ ಮರೆತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಡ ಮನಸ್ಸಿ ನಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೊಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಬಳಗಳು, ಮೈಸೂರಿನ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಬಳಗಳು, ಅದೂ ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಈ ಎರಡು ಗುಂಪಿನ ನೌಕರರಿಗೆ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಏರುಪೇರುಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ಶಾಂತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತದೆ? ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅವರ ಮನಸ್ಸು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ರವುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು? ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನೀಗ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ದ್ದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಬೇಕು. ಏನು ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಬೇಕು, ಏನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಆಗ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವ ಮುಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಇಡ ಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದ ಗುರಿ. ಆದರೆ ಏನು ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೋ ಮಧ್ಯೆ ನೂರಾರು ತೊಡಕು ಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ತೊಡಕುಗಳೆಲ್ಲ ಏನು ಒಂದು ಅವಿವಾಚ್ಯದಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿವೆಯೋ ಅಥವಾ ಜನರ ಅಸಹೃದಯದಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿವೆಯೋ ಎನ್ನುವುದು ಇನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಅಂತು ಈ ದಿವಸ ಅದೇನು ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಡಕು ಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವಯಾವ ಇಲಾಖೆ ಗಳು ರೈತನ ಹಿತಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂಥ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ನುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಲ-ಶೋಲಗಳು, ಗೊಬ್ಬರ-ಗೋದ್ದು ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ

ಅವರಿಗೆ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ತಲುಪುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 1962ರ ನಂತರ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೂ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಎಂದಿನವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾವಂತ ರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಅಂದಿನವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಗಳು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಆಗಲಾರವು. ಈ ದಿವಸ ಇರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡವರು ಇನ್ನೂ ಬಡವರಾಗಿ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರು ಇನ್ನು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಜನರು ಬಹಳ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಮಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಂದರೆ ಸೋಷಿಯಲಿಜಂ ತಕ್ಕ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು equal opportunity to one and all. ನಾವು ಪುರುಷರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಿಂತ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಏಳಿಗೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಗೂ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮುಟ್ಟುವದರಿಂದ ರೂ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಕೊಡುವಂಥ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಆಗಬೇಕು, ಪುರುಷರಿಗಿಷ್ಟು ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವೋ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಭೀನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಪುರುಷರಲ್ಲರೂ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ತೊಡಗಬೇಕು. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಈ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಯಾರೂ ಕೀಳಾದವರಲ್ಲ. ಎೀಕರೆ ಸೆಕ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸ ಎರೆಯಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಿಂದ ವರ ಮಾನವನ್ನು no loss, no profit basis ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ದೇಶದ ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾದರೂ, 100ಕ್ಕೆ 80 ಜನ ರೈತರಾಗಿರುವವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲೇಬೇಕು. ಅವನು ಬೆಳೆದಂಥ ಬೆಳೆಗೆ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಅವನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಭಾವಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನೆತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಕರೆಂಟಿನ ಸಹಾಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿಗೆ ಕರೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏಳೂವರೆ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವುದು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅಡಚಣೆ ಮಾಡಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಇಂಥ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ಹೋಗರಾಡಿಸಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎರಡು-ಮೂರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸು ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಏಳೂವರೆ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಡಿಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಜಾಸ್ತಿ. ನೀವು ಇದನ್ನು ಐದು ಪರ್ಸೆಂಟಿಗಾದರೂ ಇಳಿಸಿದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರು ಫೊಡ್ಡೆ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಾನವನಗಳನ್ನೂ, ಪಾರ್ಕ್

ಗಳನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—What are your suggestions? ವಿಮ್ಯುಚ್ಛ್ರಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಆದಾಯ ಬೇಡ. ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೋ, ಅಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನವಾದರೂ ಅಗಲಿಕಾಗಿನೆ, ಅಷ್ಟೇ. ಅದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವರ್ಕ್-ಔಟ್ ಮಾಡಿಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಶಾಖೆ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ಫಿಷರಿಸ್ ಮುಂತಾದುವೂ ಇವೆ. ಈ ಫಿಷರಿಸ್ ಶಾಖೆ ಎಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇರತಕ್ಕ ತೋಟಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ದಲ್ಲಿ, ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೂ ಸಹ ನೀಗಲು ಸಾಧ್ಯ ವಾದದಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯಾನವನ ಗಳನ್ನು ರಚನೆಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಯನ್ನು ಬಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಆಗದೆ ಇರತಕ್ಕ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪ ಡಿಸಲು, ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಸಸಿಗಳನ್ನೂ, ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನೂ ಕೈತೊಟ್ಟಮಾಡುವವರಿಗೆ ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ತೋಟಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸ ಬಹುದು. ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿ ಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆರೋಚನೆಮಾಡಿ ತೋಟಗಾರಿಕೆಗೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೇ ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ 16 ಡಿನ್ಸಿನಿಂದ 26 ಡಿನ್ಸಿನ ವರೆಗೆ ಹಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನಾಲ್ಕು ಡಿನ್ಸು ಹಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲ. ಹಾರ್ಲೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ಬಂತು? ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಯಲ್ಲಿ 50 ಮನೆ ಇದ್ದರೆ, 15 ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಸು ಇದ್ದರೆ ಬಾಕಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರೆ, ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಮಗು ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡದಾಗುವವರೆಗೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಿಂದ ಹಾಲು ತಂದುಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗಾ ದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕು? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬಡವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಒಂದು ಹಸು ಏರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಸುವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವೆಂದು ಹಳ್ಳಿಯವನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಅದಾಯ ತರುವಂಥ ಒಂದು ಹಸು ವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬಡವನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸುಗಳ ತಳಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಫೋಗ್ರಾಂ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದೆ, ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಾ ಚರಣೆಯನ್ನು ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಶುಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಳಿ ಸಾಕುವುದರಲ್ಲಿ, ತೋಟಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಬಜ್ಜನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು. ಈ ಶಾಖೆಗೆ 80 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಲದು. ಇದಕ್ಕೆ 180 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನ ಬಜೆಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆರೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು

ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಬಜೆಟ್ಟಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೋ, ಯಾರ ಯಾರ ಇಲಾಖೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿರು ತ್ತಾರೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇನ್ನೊಂದು ಬಜೆಟ್ ಬರುವವರೆಗೂ ಏನು ಸಲಹೆ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡದೆ, ಸ್ಪಿರಿಯೋ ಟೈವ್ ರಿಪೋರ್ಟರ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ನೀವು ಬಜೆ ಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಇಟ್ಟರೆ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಅಪ್ಪಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ. ಸ್ವಾಗತಿಸುವಾಗ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಏನೋ ಇದನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದು ಎಂದರೆ ಸಾಲದು. ಬರೆ ತಕ್ಕಂಥ ಕ್ರಿಟಿಸಿಸಮ್‌ಗಳನ್ನೂ, ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬಜೆಟ್ ಆರಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೋದರೆ, ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಲಾಖೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಕಾರ್ಯತಃ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿ ನವರಿಗೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿನ 1960-61ನೆಯ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಅನೇಕರು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅನೇಕರು ಅನಿಮೋಡಿನ್ನಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾತನಾಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರವಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳ ಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ತತ್ವ ಗಳನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಸುವುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅಭಿನಂದಿಸುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇದರಿಂದ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಇವೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಜನರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಪ್ರೀತಿ, ಒಂದು ಆಶಾಂತಿ, ಜುಗುಪ್ಸೆ ಇದೆಮೆಂದೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ ಇವೊತ್ತು ನೀವು ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಬಜೆಟ್ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೂ, ಈ ಬಜೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಏನು ಅನುಕೂಲವಿದೆ? ಹೋದ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಬರ್ಚುವುದಾದರೋ ಅಂದಾಜು ಮಾಡ ರಾಗತೋರಿ, ಆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ದೊರೆತಿವೆಯೇ ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ದೊರೆತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೇರ್‌ಟಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇನ್‌ಕಾಟಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಏನು ಪ್ರತಿ ಫಲ ದೊರಕುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಜನಗಳು ಸಿರೀಕ್ಷಿಸಿದುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ದೊರಕು ತ್ತಿದೆ. ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತಾಇಲ್ಲ ವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ, ಸಿಎಂ ವರ್ಕ್‌ಗೆ ನುಮಾರು 38 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೋದ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆರಾಟ್ ಆಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಆ ಆಮಂಟಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಬಲ್ಲಿಂಗುಗಳ ಕೆಲಸ ಪೂರವಾಗಿದೆ, ಪೆಡಿಕರ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಏನೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆ ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ Extension of (left wing) Malnad dispensaryಗೆ 35 ಸಾವಿರ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ)

ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ Ex-tension of A. K. Hostel ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. Multi-purpose High Schoolಗೆ ಇವೊತ್ತು ಇಟ್ಟು ಕೂಡ ಇಟ್ಟಲ್ಲ. ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇವಲ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಾಗಿವೆ. ಮೂಡಿಗೆರೆ ಯಲ್ಲಿ 21 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಾಗಿವೆ. ಬಜೆಟ್ ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅರಾಟ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ, ಅದನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಬರ್ಚಾಗಿರುವುದು ಅತಿ ಕಡಮೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಎಂದರೆ, ಒಂದೊಂದು ಇಲಾಖೆ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಯಾವ ಯಾವುದು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಏಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿದೆ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಆಗು ತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಜನರು ಕೇಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೋ ಹೇಳು ವುದು, ಹೀಗಾದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

4-00 P.M.

ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪ್ರವಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಬಿಟ್ಟು, ಹಾಸನ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಸಿ, ಬೆಲೂರಿಗೆ ಅಥವಾ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೇ ಬರು ತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿ ಜನರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾ ರಿಸಿ ಕೇಳಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿ, ಜನರಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ವಾದ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಜನರು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅರಿಕೆ ಗಳಿಗೆ ಬೆರೆಯುವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ intensive ಆಗಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಕುಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯಕೊಂಡು ನಿವಾರಣೆಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬರಬೇಕು, ಈಗ ಹಾಗಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಐದು ಆರು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಾನು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಜನ ದೂರಿತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ. - ಏನಾಯಿತು ಬಂದ ದ್ದರಿಂದ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.....

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣಪ್ಪ.—ಋಷ್ಯಶೃಂಗರು ಹೋದಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಇವರು ಹೋದ ಕಡೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ! (ನಗು).

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ.—ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ರೂ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿಲ್ಲ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಬಲಿಂಗ್‌ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ಇವೆ. ಫಸ್ಟ್

ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಸನ, ತುಮಕೂರು ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೇನು ತೊಂದರೆ ? ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗು ತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 17 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆ ಹಾಗೂ ದೇಶ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೋರಾರ, ಮಂಡ್ಯ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಯವರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾವು ಕೇಳಿದರೆ ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಹಣಬರುವ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ? ಪಾನ ನಿರೋಧ utter failure ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲ ರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆ ಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದರೂ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಮುಂದು ವರಿಸುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೂ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ, ಜನರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಟ್ಟಿದೆ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 60ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಉದರ ರೋಗ ಬಂದಿದೆ. ಅವರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಪಾನನಿರೋಧದಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅನಾಹುತ. ಅಲ್ಲದೆ ಜನರು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಜನರಿಗೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾನೂನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಹೊರಟುಹೋಗಿದೆ. Public morality ಬಹಳ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಪಾನನಿರೋಧ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬಹುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ, ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆಸಂಪರ್ಕ ಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಈ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಜನರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಮೇಲ್ದಿಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ಪಾನನಿರೋಧ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಂದರೆ ಅಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನುಮ್ಮನೆ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗು ತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ, ಇದರಿಂದ ಬರುವ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬರ್ಚುಮಾಡಲಿ. ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡಲಿ. ಯಾವ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿ ಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲಿದೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೇ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿ ಯಾಗಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಇವರಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಗಳಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿ ಗಳು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು, ಮುಂತಾದ ಜನೋಪಯುಕ್ತ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬಾರದು.

ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ನಮ್ಮ ಆದಾಯದ ಶೇಕಡ 8.6ರಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು. ಪಾನನಿರೋಧ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ವೈದ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಶೇಕಡ 7.9ರಷ್ಟು ಮತ್ತು ಜನಾರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಶೇಕಡ 5.9ರಷ್ಟು ಒಟ್ಟು ಈ ಎರಡಕ್ಕೂ ಶೇಕಡ 13.8ರಷ್ಟು ಬರ್ತಾಗು ವಾಗ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗೇ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ 34ರಷ್ಟು ಬರ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ತು ಮಾಡಬೇಕು. ಆದಾಯ ವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಸೇರಿಸಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಎಂಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನವಿದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜಿ ದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಸೇರಿಸಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಶೇಕಡ ಮೂರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ single point levy ಹಾಕಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, turn over ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದ ರಿಂದ collection charges ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಲಂಚರಾಶು ತಗಲಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ discretion ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಿದೆ. ಟರ್ನಾ ಒವರ್ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿರುವ feudal system ಕೋಗಬೇಕು. ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಕಾಪಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ 12 ಅಣೆ ಸ್ಕಾಂಪ್‌ಹಾಕಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಹಳೆಯ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿ. ಅದೇ ಪದ್ಧತಿ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ ಇರುವುದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು. ಕೂಡಲೇ ಈ ಪದ್ಧತಿ ರದ್ದಾಗಬೇಕು. ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಜನರ ಈ ಇಲಾ ಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂಬುದೂ ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಶಪ್ಥ ನುಬಗಲನ್ನು ಎಚ್ಚಾ ರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ಪಂಪುದೀನ್.—ಜನರನ್ನು utmost courtesyಯಿಂದ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ನೋಡನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ.—ಚಕ್ರಮಗಳೂರು ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೆ ವಿಜಿಟರ್ಸ್ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿ ಇಲ್ಲ. ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಜವಾನ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ 22ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೂ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಕ್ವಿಂಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಯೆಂದು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಹೇಳಿದರು ಇಂಥ ಆದಾಯ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಸೆಸ್‌ನೀಸ್ ಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕಾಣುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ

Sri KADIDAL MANJAPPA.—So far as the Agricultural Income Tax officer of Chikmagalur District is concerned I know that that officer is very impartial and very honest and courteous too.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—When I first visited that office he suggested certain improvements. Subsequently when

I went there, I found that partition had been effected there just to have separate place for assesses to sit. Of course some more furniture is required and that is being supplied.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is there a partition between the assessee and the Income-Tax Officer?

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Partition in the office.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ.—ಪಾರ್ಟಿಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಟೈಪಿಂಗ್‌ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಸೆಸ್‌ನ ಅನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಟ್ರೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ನೋಟೀಸ್ ಏನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. "Take notice you are warned" ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ? ನೋಡಬೇಕು. Mild ಪದಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಶೋಚನೀಯ. ಈ ಜಬರ್‌ದಸ್ತ್ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—That form is a legal form. It is not included to offend you. If you want we can say "Notice is hereby given."

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ.—ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಫೀಲ್ಡ್‌ಮಾನ್ ಆಗಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರ್ ಮಾಡ ಕೂಡದು. ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಬರುತ್ತಾನೆ, ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಪ್ರಾಬಲ್ಯಗಳು ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ತಾಲೂಕು ಹಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಅನ್ನು ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತಹವರನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರ್ ಮಾಡುವುದು ಅನುಕೂಲ ಆದರೂ ಜನಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಫೀಲ್ಡ್‌ಮಾನ್ ಆಗಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅವಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಮೂರು ಜನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ಸ್ ಮೂರು ಜನ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಅನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರು.

ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಜನತೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಫೀಲ್ಡ್‌ಮಾನ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪು ಸಭೆಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವೈವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಣ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ಸಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಣ ಬ್ಯಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? Shortage of cement ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಬ್ಬಣ ಮತ್ತು ಸಿಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದರ ಕೊಟ್ಟರೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ದೊರೆಯದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಮೂರು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಫೀಲ್ಡ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆದ ತಕ್ಷಣ ಮಾರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಅಮೇಲೆ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ)

ತ್ತಾರೆ. ಸರಿಯಾದ ಕನ್ಸಲ್ಟಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣ ಸಿಕ್ವೆಡ್ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಮಾರ್ಗ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಹೆಲ್ತ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತರುಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಕೊಡುವ 120 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಸೌತ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. - ಬರುವ ಹಾಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಹೆಲ್ತ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಆಲ್ಟೇಯನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸ್ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. 120 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ಕೇಲ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಸು ಮಾಡಿದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣ ಏಲ್ಲಿಂದ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರಾ, ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಪ್ರೆಸಿಡಿಬೆನ್ಸ್ ಸ್ಪಾಟ್ ಮಾಡಿ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗೆ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಂ. ಸಿ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೂ 80 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಅದೇ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಂ. ಸಿ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಸೆಕೆಂಡ್ ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಲಾಸ್ಟ್ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಗ್ರೇಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಂ. ಸಿ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೂ 80 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಸೆಕೆಂಡ್ ಡಿವಿಜನ್ ಗುಮಾಸ್ತರ ಗ್ರೇಡನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ವನಗಳ ಸಂಪತ್ತು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾಡಿನ ಸಂಪತ್ತು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವನ ಸಂಪತ್ತು ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಬೇಕಾದರೆ One third of the area should be under forest. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅನ್ನು ಕಲ್ವೇಷನ್‌ಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ರಿಜರ್ವ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಸೂಚ್ಯ. ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ $\frac{1}{3}$ ಭಾಗ ಯಾವ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ರಿಜರ್ವ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಟ್ರಸ್ಟಿನಿಗಾಗಿ ಕೊಯ್ ಮತ್ತೂರ್ ಮತ್ತು ಡೆಹರಾಡೂನ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಕರ್ಣಾಟಕ ಆಗಿ, ದೇಶ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ವನಸಂಪತ್ತು ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಮೂರು ಟಿಪ್ಪಣಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆದಾಯ ಬರುವುದು. ಹಾಸನ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಮಡಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ರೇಂಜರುಗಳಿಗೆ ಟ್ರಸ್ಟಿನಿಗ್ ಕೊಡುವುದು Forest College ನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಕಾರ್ಖರೆ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೇಪರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸುಬ್ಬವಾಣಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರೋ, ನೀವು ಶಬಾಷ್‌ಗಿರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ, ನೀವು

ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರೆಂದರೆ ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅಕೆಂಬ್ಬಿ ಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ, ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಫಿಗರ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಕಾರಣವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ರಾಮೆಟೇರಿ ಯಲ್ಸ್ ಇದೆ, ಏನೇನು ಫೆಸಿಲಿಟೇಸ್ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ, ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ, ಚಿಕ್ಕನಾಯ್ಕನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ರಾಮೆಟೇರಿಯಲ್ಸ್ ಇವೆ, ಏನೇನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಒಂದು ಮಾಸ್ತರ್ ಪ್ಲಾನ್ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಈ ದೇಶದವರು ಆಗಲೆ ಪರದೇಶದವರಾಗಲಿ ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪಲ್ಪ್‌ವುಡ್ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೇಪರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವ ಯಾವ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಮಾಸ್ತರ್ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಅನೇಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಸ್ಥಳದ ವಸತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಟ್ರಾಕ್ ಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಳ ವಸತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದವರು ಹೇಳಿದ್ದೇ, ಹೇಳಿದರೆ ಅದುವು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).— ಸನ್‌ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳು, ರೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳದೇ ಇರಲಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯು ಹೊಗಳಿಕೆಗೂ ತಗಳಿಕೆಗೂ ಅರ್ಹವಾಗಿರುವ 1960-61 ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿ ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಮಾಡಿದ ಡಿಫರ್ ಭಾಷಣವನ್ನು ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಓದಿದೆ. ಆ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ನವೀನ ವಿಷಯ ಇದೆಯೇ, ಭವಿಷ್ಯದ ರೂಪರೇಖೆಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಚಿತ್ರಿಸಿದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಲೆಕ್ಕ ಪರಿಶೋಧಕರು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಒಂದು ವರದಿ ಹಾಗೆ ಇದ್ದು ಇದೆಯೇ ವಿನ್ಯಾ ಭವ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇರುವ ನಮ್ಮಂತಹ ಜನತೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುವ ಅರ್ಧ ಸಚಿವರ ಭಾಷಣ ಅಲ್ಲಿ ಎಂದು ಬಹಳ ನಾನು ವಿಪಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧ ಸಚಿವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಸ್ವಾಂತ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ನಂತರ ಮಂಡಿಸಿದ ಮೊದಲನೆಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಅರ್ಧಸಚಿವರನ್ನು ಹೊಳೆದ್ದು ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಗತಿ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದು ಕನ್ನಡನಾಡು ಚಿನ್ನದ ಬೀದಿಗಳ

ಬಹುದೆಂಬ ನಂದಿಕೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಬಡ್ತಿ ಟ್ರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಆ ಎಲ್ಲಾ ನಿರಾಶೆಯು. ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾದಿರುವ ಹಣಗಳು ಅನೇಕ ಕುಂಟನೆಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ ಉಳಿಸಲು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವ ಮನೋಭಾವವೇ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವಶಾಖೆಯಿಂದ ಮಂಜೂರಾದರೂ ಸಹ ಅರ್ಥಶಾಖೆಯ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರ ಶಾಖೆಯೊಂದಿಗಾಗುವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ.

ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಬಹಳಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಿಪುಣ ತನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಬಿಪುಣಾಗ್ರೇನರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆಯಲಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಿಲ್ಲ, ಶಾರೀರಿಕತೆಗಳಿಲ್ಲ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ ರಸ್ತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ರೈತರೂ ಜನ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಕಾಲುವೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ 1959-60ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 48 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ತಿ ಇದ್ದುದನ್ನು

ಹಣ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ 4,95,00,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಳಿತಾಯ ಬಡ್ತಿ ಟ್ರುಗಳಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರನ್ನು ಹೊಗಳಬೇಕೋ ತೆಗಳಬೇಕೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ, ಇವತ್ತು ಮತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರ ತೆಗಳಿಕೆಗೆ ಬಹುಮತ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಿಪುಣ ತನದಿಂದ ಭವ್ಯಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಜನತೆ ರೋಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರೂ ನಮಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜನತೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಶಾಖೆಯೊಳಗೆ ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಜನತೆ ಕಾತರವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸಕಾರಣ ಇದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. 60ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾದ ಮತ್ತೆ ಸ್ಪಷ್ಟಕರವಾದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾದ ಹಣ ಉಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಎದ್ದು ಭಾಷಿಸಿದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 33 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 44 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಜನಾರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 23 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ, ಪಶುವೈದ್ಯದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆಯ, ಬಾವಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 43 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಬಾಬಿಗಳಲ್ಲಿ 44 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಉಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉಳಿತಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಗೆ ಸಚಿವರು ಜನತೆಯ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೋ ಪರ ಮಾತ್ರವೇ ಬಲ್ಲ! ಜನತೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿ ತೆಗೆಸಿ, ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಹಣದ ಅಭಾವ, ಎಂದು

ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ತಿ ಟ್ರು ಇದರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಟೀಕೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಸಚಿವರ ಬಿಪುಣತನದ ಮನೋಭಾವದ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡಲು ಜನತೆಗೂ ಜನತೆಯ ಪ್ರನಿಧಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಸಭೆಗೂ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ!

ಕಾನೂನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಬೊಂಬಾಯಿ ಲೋಂದು ಕಾನೂನು, ಮದರಾಸಿನ ಲೋಂದು ಕಾನೂನು, ಇಲ್ಲಯೊಂದು ಕಾನೂನು ಇವುಗಳಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸಚಿವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಪುರಸೋತ್ತೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾಸ; ತಪ್ಪಿದರೆ ಅನಾರೋಗ್ಯ. ಯಾವಾಗ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವುದು? ಇನ್ನು ಮುಂದುವರಿದು ಕೂಡ ಜಾಗೃತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ದಿನನಿತ್ಯ, ಪತ್ರಿಕೆ ನೋಡಿದರೆ, ಬೆಳಗಾದರೆ ಒಂದೊಂದು ರಿಟ್ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಆಡುರುಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ರಿಟ್ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನನಗಂತೂ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಏನು ಅನಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರಿಟ್ ಬರುವುದನ್ನು ಕಡೆಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳೆ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಇದರೂ ರಿಟ್ ಬೀಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Bottleneck is being created at the hands of the Finance Minister. That is what she is dilating upon.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Wait. You will get a proper reply.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಈಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರುಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದಮೇಲೆ ಅವರನ್ನೇ ರಿವರ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ರಿಟ್‌ಗಳು ಬೀಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಸಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷದ ಬಡ್ತಿ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಸಲಹೆಗಳಿಲ್ಲಾ ಸಲಹೆಯಾಗಿ ಉಳಿದವೆಯೇ ಹೊರತು ಯಾವುದೂ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಸಚಿವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಎ. ಜಿ. ಒ. ಗಳಿಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಅರ್ಥಮಣಿ ಹುಣಿಸೇಹಣ್ಣು ಕೊಡಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತುಂಬಾ ಅಗಾಧವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್)

ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರಿಯ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ, ಸರಿಸಮಾನತೆ ಇದೆ ಅದು, ಇದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಯಾವದರಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಲೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀನೆ.

ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಬೇರೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲೆಯ ವರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೋಟಿ ಯಲ್ಲದುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಈಗಲೇ ತೀವ್ರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಡಿಪ್ಯಾಂಡ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

*Sri C.M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—Mr. Speaker, Sir, I am thankful to you for having given me a chance at least at the end of today's discussion. I thought the Hon'ble Speaker said yesterday that he would not give me a chance. I am thankful that he has revised his ruling and given me a chance. This is the sixth day of the general discussion on the Budget and we are going to discuss two more days. It would have been far better if it had been increased for 15 days. Because, it is the 15th Budget presented by the Congress Government. For every year, one day more would have been fine. In these six days discussion many relevant points were raised by the members of the Opposition. But there was no defence by the Congress members. They are on the other hand happy that the entire House is against the Government. You refer to all the speeches made by the Hon'ble Members. . . .

Sri KADIDAL MANJAPPA.—They have made constructive suggestions.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—They made, but they joined with us. They are one with the Opposition in criticising the Government. Sri Mariappa is able to argue on the matter whether it is a fact or not. He is capable. After his experience of 25 years, he can make out a case even if there is no case. But after the presentation of this Budget, he has proved himself not to be a capable Finance Minister. We

can send him to the U.N.O. to make out a case for Kashmir. Simply because we are sending sickly persons, the case falls down. But our Finance Minister, though sick, will be able to argue.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sri Krishna Menon.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, I do not think it is correct to refer to any person. It is better we avoid reference to persons.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—In place of Sri Krishna Menon, let us send Sri Mariappa. That was what was said. I fail to understand. . . .

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Of late, he has failed to understand me.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Sir, I would like to bring to your kind notice that all criticisms and comments on the policies and programmes of the Government are always welcome. Constructive criticisms are also welcome. It may not look so nice to offer comments on the Finance Minister being able to argue the case in the U.N.O. All this is not quite relevant. I would request that the Chair may give a direction to Hon'ble Members to confine themselves to the Budget criticism.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Since he is not able to do the thing in the State, it is better, he may be sent to the U.N.O.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Let us not bring in any person into discussion.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I have said that this is the fifteenth Budget presented to this House after Independence. In every Budget, we are not able to solve the various problems and measures. When a Budget is presented, we have not understood how many industries they are going to open, how many unemployed people will be provided with jobs, how many houses will be built. What is the condition of the poor people? There are two classes of people in the State who are worried about the Budget. One is the common man, and the other class is the class who are worried about the taxes,—excise tax, agricultural tax, income-tax and so many other taxes. To satisfy one section, Government tries to bring a satisfactory budget. But to satisfy the common man, Government

is not worried. When the ruling party goes to the electorate, they will promise everything for the poor man, that they will do everything for them. But immediately they get voted into office, they forget the common man, but they mind only the rich. This reminds me of an anecdote. Once a film producer wanted to produce the picture of *Kuchela*. He searched for a hero and at last got a hero as lean as myself and booked him for the picture. He gave him Rs. 50,000 for the hero's part and said that shooting would take place after six months. After six months, when he approached the hero, he could not recognise him, and asked him where the hero was. The person said that he was the one to act as the hero. The Film Producer said that he wanted a lean person to act as *Kuchela* and not a person like *Kumbakarna*, and asked him how he became a *Kumbakarna*. The person said that out Rs. 50,000 given to him, he was spending daily Rs. 50 and became a *Kumbakarna*, and asked the Film director to produce a picture of *Kumbakarna* instead of *Kuchela*. So also our friends on the opposite side promise the poor man everything before the elections. But after elections, they look after the rich only. For these 15 years, they were not able to look after the poor people at all. Only at the time of elections, they think of the poor people. But they always help the rich in starting any industry. For the common man, it is not possible to get anything. But the rich can get all the help by a mere trunk call. To get four annas, the common man has to run half a dozen times to the Tahsildar's office. But for a rich man, it is not so. Government should come down to the common man's level and understand his difficulty. Every Budget should be for the two crores of people. But actually it is not so. Is it possible for the Government to provide the answer for the entire two crores of people? It is not possible. What are the ways and means that they have devised? They ask us to suggest. What can we suggest to a Government who are always thinking whether they will be in power next month? A stable Government will be able to provide

schemes for the welfare of the people. But if in every one or two years, there is a change, how can there be any stable Government? It is only 12 or 13 years since Independence. The Congress party continues to be in power in this State, though there is a change every one or two years. Probably they want to train people, train leaders and give a chance to every individual in that party. That is the reason why there is a change every now and then. In these ten years, you will see that there is increase of beggary in the State. My friend Sri Basavalingappa will appear in a photograph and say that beggars are to be condemned. There is increase of unemployment. Most probably the Hon'ble Minister for Industry would have agreed with me. But in his absence our present leader of the House will agree that there is increase in unemployment. Then, there is increase of corruption. I need not say much about this because the figures themselves speak. The other day, it was said that there was corruption because the society was corrupt. Not at all. Our people are good. They are honest and sincere and not corrupt. If there is anything bad in me, I cannot ascribe it to others. Because there is corruption in the Administration, you cannot say that the society is corrupt and so the administration is corrupt. You must find out the cause for this and eradicate it. Do not preach philosophy to people. Do not try to be Dr. Radhakrishnan. He is a great man and we are proud of having such a great person amidst us. So, Sir, there is corruption in the Administration. Somebody was saying that corruption was going down. It is not so. On the other hand, it is going up from the lower level to the higher level. Our former Chief Minister, Sri Nijalingappa, was saying that if a constable took eight annas or a Revenue Inspector took four annas, it was not corruption. But, what is the extent of prevalence of corruption in the higher levels? It is not possible even to find out. Even the Anti-Corruption people always catch a low paid official taking five or ten rupees. They never touch the higher levels. After this Congress

(SRI C. M. ARUMUGHAM)

Government came into power, there has been increase in corruption.

Then, Sir, so much is talked of communalism and favouritism. Mr. Speaker, none of the Ministers have taken a person other than one belonging to his own community as his Private Secretary.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—That is not right, Sir. Many of us have taken persons who do not belong to our community as our Private Secretaries. The Chief Minister's Private Secretary is not a Lingayat. My Private Secretary is not a Vokkaliga. Dr. Hegde's Private Secretary does not belong to his community.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Sir, I cannot understand the logic of the Member. What has that to do with the discussion on the Budget?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Sir, if they take only people of their community, it means they have no confidence in others. After all, the records that they look into belong to Government. If somebody else becomes a Minister tomorrow, he will see all those records. So, if they are not communal minded, they must take other people also. You can appoint efficient people in such a case. Otherwise, favouritism will be rampant. Even in the case of giving extensions and re-employment of retired officers, there is so much of favouritism. If they want to give extension to a person of their liking, they say that he is very efficient and his services are very necessary. Sir, if they that say they are not communal and that this state is a secular state according to the Constitution and there is no place for communalism, I ask the Revenue Minister, as to why there should be a department called the Muzarai Department? Why should you give grants to Hindu temples? Do they give grants to any Christian or Muslim institutions, Church or Mosque? Are they giving grants to Buddhist institutions? No. Then, how are they giving grants to Hindu temples only? I am not against Hindu temples. But, on a matter of principle I ask this question. If tomorrow a Muslim

becomes the Chief Minister, what would be the fate of the Muzrai Department? Sir, about 45,000 Hindu temples are getting grants; that is, 45,000 families are living on these grants. Religion is a purely private matter. Worshipping should be left to the individuals. If such grants are given to temples, public money will be wasted. In that way also, Congress Government is communal and it is not a secular Government. We are having a communal Government. Government should be above all this.

Coming to P.W.D., Sir, whenever we talk of the P.W. Department, we think of the huge construction of Vidhana Soudha. Now, it has become the pride of Mysore. The Tourist and Information Deputy Minister takes advantage of this and puts its photos everywhere. This is a pride of Mysore and pride of Sri. K. Hanumanthaiya who started and constructed it.

In the same way the Legislators' Home is a pride for the Minister for Public Works. In respect of this building, the work went on day and night; the officers worked so hard. The Department was able to get the required quantity of cement and steel for the construction of this building and it was completed within a short period. The Minister praised the contractors who constructed the building. It is a fine building and most of the members of the Congress Party are happy to live there. Formerly it was not meant for us. Such a beautiful building is there. It cost Rs. 16,50,000. But I am only bringing to the notice of the House what is done so far as Sharavati is concerned. Sharavati, I was told, is one of the cheapest hydro-electric projects in the entire South-East Asia. This project is expected to produce more power in India; that is what they say. Last time I pointed out the increase of rates. I take this opportunity to put before this House the facts I know and it is for the House to consider what has been done so far as this project is concerned. If it is wrong it can be rectified. In regard to that Sharavathi project the sanction was given in July 1956 for

about Rs. 22 crores. Up to the end of March 1958 they were able to spend only Rs. 1,72,72,618. So far as the expenditure is concerned, this is from the Accountant-General. So far as the estimates are concerned, I am giving it from the figures furnished by the Minister. There is another figure in regard to the estimate of Sharavathi project before giving it to contractors. According to that, it is Rs. 24,57,00,000. That reads as follows:

	Rs. in lakhs.
Preliminaries	10.00
Main Dam at Linganamakki	1200.00
Land Compensation and Rehabilitation works	100.00
Talakalale Dam	190.00
Power Channel	186.00
Tunnels	227.00
Temporary Buildings	100.00
Health and Sanitation,	34.00
Labour camp and amenities to Labour	
Roads and Bridges	40.00
Tools and Plants	150.00
Establishment	160.00
Miscellaneous and unforeseen	20.00
Contingencies	40.00
Total	2457.00

But it was revised and enhanced. I need not read item by item. It is Rs. 3131.00 lakhs. After the Chief Engineer was posted from Tungabhadra to Sharavathi, he revised the rates and estimates. In his statement he has stated "There are very many reasons for giving it to contractors. One reason is, we are not having technicians in the department and we are not having proper machinery and there is difficulty for foreign exchange. Therefore, we have given this work to the contractors." When Government themselves feel it difficult to get foreign exchange, how about a few contractors in the State? Again when the Government find it difficult to get proper machinery, I do not know how it is possible for the few contractors to get machinery. There is also the question of technicians. Even to-day in spite

of the work being given to the contractors, it is only the Government Engineers that supervise the work. They are having an army of Engineers; they are having Water and Power Commission at the Centre. However, this was his argument and he said that for these reasons the work had to be given to the contractors. I said that while giving the work to the contractors, the rates were increased; thereby we are losing a few crores of rupees. Actually what were the working rates in connection with the Sharavathi project before it was given to contractors? It is a big list. I will read it for the information of the House and the Hon'ble Minister. The estimated rate of cement concrete work for 100 c. ft. was Rs. 190. That was the Department rate. As against it, the rates accepted while giving the works to various contractors are as follows:

	Rs.
Messrs. Hazret and Co., New Union, Bombay	300.
M/s Mackenzi Co., Ltd., Bombay	247.35
M/s Gannon Dunkerly and Co., Bangalore	275
M/s Tarapore and Co., Madras	291.60*
	300 (6th item)
M/s Ramiah, Bangalore	245

*(Two items at the same rate).

Therefore, the working rate for cement concrete for 100 c.ft. was estimated to be Rs. 190. It has gone up to Rs. 245-300. Therefore, there is increase in the rate.

I shall now come to the next item. I shall quote the figures supplied to us from the Department. He was stating that they had to go 80 miles or so for sand. 65 per cent of the masonry construction comprises rubble; the rest is only cement and mortar.

5 P.M.

But till today they are getting sand from Malehalli. When this project went to the Government of India for approval, the Chairman of the Central Water and Power Commission said that

(SRI C. M. ARUMUGHAM)

Sharavathy could have sand from near-about and that they need not go out for 80 miles for it. For rubble masonry in cement mortar in the proportion of 1:4 the Department working rate was Rs. 175, but it was given to contractors Tarapore & Co. at the rates of Rs. 206, 198-85, 210, 213-84 and to Messrs. Ramaiah at Rs. 180. This rubble masonry forms a major portion of the construction work and the rate for that went up from Rs. 175 to Rs. 220.

Then for masonry in cement mortar in the proportion of 1:4 for face-work the working rate was Rs. 225, but when given to contractors it was raised to Rs. 340, 400, 363 and 300.

Then for rubble masonry in surki mortar the departmental rate was Rs. 125 and that has gone up to Rs. 154, 162, 150, 154, 161 and 138.

Then for cut stone masonry for slip-way and bucket portion in cement mortar the working rate was Rs. 4-50 and that has gone up to Rs. 5 and 6 when given to contractors.

Coming to plain cement mortar 2" depth, the departmental rate of Rs. 22 was raised to Rs. 35 when given to contractors. For Gannon Dunkerly & Co. it was Rs. 54 and for Tarapore & Co. Rs. 44-71 and for Messrs Ramaiah Rs. 25.

So, Sir, the working rates at Sharavathy were increased on every item and given to contractors. This increase has cost more than Rs. 8 crores. These rates were increased without the consent of the House. Sharavathy is not a small structure costing a few lakhs of rupees, it is going to cost us Rs. 39 crores for the first stage.

The Minister was pleased to state that the first stage of Sharavathy would be completed by December 1962 and that the first stage would cost about Rs. 39 crores. Up to March 1958 they had spent only Rs. 1 crore and a few lakhs. In this budget they have provided for about Rs. 5 crores. Where is the chance for them to spend the remaining amount

and complete the first stage by December 1962? The Minister was saying the other day that the working rates of Sharavathy were on the basis of 1954-55 and those rates were being paid up to end of 1958, but in 1959 they were revised.

The work of Sharavathy, after it is given to contractors, needs more Supervisors. Government may be under the impression that since the work is entrusted to contractors, the contractors will look after the work. That is not so. We are interested in both quality and quantity. We are spending Rs. 39 crores on the first stage of Sharavathy. We have no money; we are borrowing from the people, the Government of India and foreign countries at very high rates of interest. So we are interested in seeing that this project has a long life. When we entrust the work to contractors, we must be careful to supervise the construction. We cannot construct Sharavathy in one day. If that is done, it will be washed off the next day like Bhakra Nangal. If that is washed off, the Government also will be washed off the very next day. So they must be very careful in this matter.

I am told that the output of a mason, after it is given to contractors, has increased. Experts say that ordinarily the output of a mason would be about 40 to 45 c.ft. of rubble masonry per day, but now at Sharavathy it is going up to 80 to 90 c.ft. So it is almost double. Then what about quality? This needs more supervision. It is not a simple task. We cannot say that the contractors have got their own machinery, technicians, means to get foreign exchange, etc., and that after giving the contract to contractors we can close our eyes and allow them to construct the work. You must be vigilant and look into every aspect of the work. Therefore, what is going on at Sharavathi is that instead of 40 to 45 cubic ft. of masonry the masons are working upto 80 to 90 cubic ft. That means something is wrong. After giving the work to the contractors this is going on and it requires more supervision. The second thing is that

Government is supplying *surki* mortar to the contractor. Government is spending at the rate of Rs. 140 per unit of *surki* mortar and is selling it to the contractor at the rate of Rs. 116 per unit of *surki* mortar. There we are losing. I do not know where we are going to show this loss. This is the disadvantage of giving the work to the contractors,

One more thing is that they are not adhering to the schedule of work. The contractors in turn have given the entire work to petty contractors. That is why there was also a strike there. On account of the increase in the scheduled rates of the contractor, all the labourers from the neighbouring project were attracted to the Sharavathy Project. That was why in Bhadra and other projects there was dearth of labour and contractors.

One more thing is that the Assistant Engineer and the Executive Engineer are not able to control the contractors as they are very big and influential ones. And the enhancement of rates, if it is not corruption, what else will you call it? When the work is given to the contractors, where is the need for the Government to increase the scheduled rates? They say that they had to revise the schedule of rates prevailing in 1954-55. Therefore, I submit that this House should be very cautious in dealing with these matters. There was a question about Vidhanas Soudha. When it was pointed out that the procedure followed in respect of it was faulty, immediately they appointed a High Court Judge and there was discussion about it.

Sri M. RAMAPPA.—That report was not at all published and there was no discussion on it.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—There was discussion on it when the House was considering the Gorwala Committee Report. According to him, the Vidhana Soudha costs Rs. 1,75,00,000. This was constructed in Bangalore in the Capital of Mysore where the Ministers lived and where everyday a Minister will be visiting this place. But Sharavathi is far away from us and it is not possible for a common man to

go and see Sharavathi. It takes some time to go there and study it. We are kept in the dark about it. In these circumstances, I suggest to the Government that it is essential to appoint a committee consisting of a retired Chief Engineer and one member from that side and an other member from this side. Let them go into this matter and submit a report. Let us see what has happened in Sharavathi.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Instead of a committee like the one suggested by Sri Arumugham, I want to know what the Public Accounts Committee and the Estimates Committee which are the creatures of this House have said in their report about this project.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—The powers of these two committee are limited and it is not possible for them to examine and call for the contractors.

The Chief Engineer had retired and they gave him an extension of one year. He was responsible for making these arrangements. Either the Committee I have suggested may go into this matter or they can ask the Anti-corruption Department to probe into this matter. Where was the need to increase the rate?

And where is the need to increase the number of contractors? Apart from this, discussions were going on even before the tenders were called for. It is quite possible to call for contractors and have a discussion before the tenders were called for. What I am saying is, when once the work is given to the contractor, where was the need for the Department to revise the rates? Where was the need to enhance the rate when the work was going on? These are all things I want to get clarified. Therefore, Sir, it is definite that there is increase of rate by 25 or 30 per cent.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—You are saying that the rates were increased by a certain percentage. There must be something to compare, is it not? Against what are you comparing and during what year?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Schedule of rates.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—In what year?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—prior to the year of giving the contract.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I want to know whether you mean 25 per cent of the rates of 1954-55 or whether it is 25 per cent over and above the scheduled rates of the current year?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Working rates of Sharavathi. On that rate, they have increased.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Hon'ble Member is confusing himself. I want him to make it clear what exactly he has in mind, so that I may clarify matters at the time of my reply. Every year, for each item there will be a schedule of rates. May I take it that you mean that the rates given and accepted are 25 per cent over and above the current schedule of rates prevailing at the time of the contract?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I am stating the working rate, the current rate. I mean the working rate of Sharavathi during 1958, the year before entrusting the work to the contractors.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—At the time of reply I want to give you a definite answer. That is why I want to know this. Certain rates were prevailing at that time in 1959-60. This year, there is a certain schedule of rate for each work for each region. Is it your contention that it is 25 per cent over and above that? Am I correct?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Yes, Sir. Why the rates should be enhanced by the Department after the work was entrusted to the contractor?

So, Sir, when we have been able to execute the work in respect of Vidhana Soudha, why not we do the same thing at Sharavathi? It must be completed in time and proper procedure must be followed. We must be convinced that the procedure adopted is legal and correct. This House must be taken into confidence and it must be said that the work must be completed within a stipulated time. In the present Budget, the Hon'ble Minister has

allotted six crores for Sharavathi and when are you going to complete the project? There is no guarantee that it will be done. If it is not completed, what action should be taken?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Against whom?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Against the Government, or contractors or persons who are involved! The whole State is interested. The whole State is anxious to get power. But at this rate, instead of power, you will see the ruins of Hampi! In 1962, you will see the ruins of Sharavathi, at this rate.

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.—The Hon'ble Member must know in this context, that we are wedded to democracy and planning. In socialistic planning, without giving sufficient incentives and inducements, you cannot step up production. Therefore, I am sure that this work will not be completed within the stipulated time. If it were to be completed within the stipulated time, the cost of it would come to the tune of 9 crores.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—So, Sir, in 1962, we want to see that the first stage of Sharavathi is completed. The figures furnished here and the amounts allotted for this work, will not give us that hope. The contractors also are like that. They are very big persons and they are not answerable to our engineers there. There was no need to give this work to the contractors. That is one thing. We have got engineers who have very good experience in the construction of several dams and projects. There are Chief Engineers, Superintending Engineers in our State who can do that work with the available contractors. In spite of that, you have thought of giving this work to the contractors without consulting even the House.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I would like to know one thing. Is it the suggestion that these things will have to get the vote of the House? Giving contracts, in what manner the work should be done and at what rates—all these things, is it the suggestion of the Hon'ble Member that these should have

been placed before the House and a vote taken?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I do not say that. When a major thing takes place, where is the need for the Government to bring this white-paper?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The need is explained in the first paragraph itself.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Before this White paper, there was no criticism of Sharavathi in this House. What about the other works? When you have begun this work, such a big major project, you must consider this point. Therefore, Sir, I urge this House and the Government of Mysore to consider these matters and to probe into the matter. It is not as if the Government is going to defend the action taken by the Departmental heads. They must look to the interests of the country.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member has taken more than one hour. There are so many other Members who want to speak. Please finish.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—So, Sir, we want this. There must be a committee to see these things. It is also my suggestion that with regard to some of the officers who are about to retire, it is no good giving them extensions and giving them important posts. Such important projects need the services of Engineers who will be in service for at least 5 to 10 years, so that, in case something goes wrong, we can ask their explanation and make them responsible for their actions.

Mr. SPEAKER.—It is high time. Please finish.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I want to speak on other points also, Sir.

Mr. SPEAKER.—You can take other occasions. You can speak on Demands.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—In conclusion, I say that the Congress Government is wasting the public funds. It is contrary to the Constitution to concentrate wealth in a few individuals. Work is entrusted to a few contractors which he ought not to have done and work must be distributed to other contractors working in the field. These 10 years of

Congress Government have brought ruin to the State. In the next General Election, I wish to see the ruination of the Congress Government. With these few words I conclude.

5-30 P.M.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಗದಗ್ (ಗದಗ್).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪ್ರಗತಿ ಪರವಾದ ಮತ್ತು ಯಾವ ಕೆರಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ 1960-61ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧ ನಟವರು ಮಂಡಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್‌ನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚಿನ ಕೆಲಮುಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಹೊಸಕೆರಗಳನ್ನು ಹಾಕದೆ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಕೊರತೆಯನ್ನೂ ತೋರಿಸದೆ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿದ್ದು ಈ ಸಾಲಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಂದಾಜನ್ನು ಹೇಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದರೆ, ಕೆಲವು ರೋಪದೋಷಗಳು ಏದರಲ್ಲವೆ. ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳ ಪ್ರಗತಿಯೂ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಆಗದಿದ್ದರೆ, ಅದು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ಮಾತು. ಆದರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಪ್ರಗತಿಗೆ ಉದ್ಯಮ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅವಶ್ಯ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉದ್ಯಮಗಳು ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ಇರುವುದು ನಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಹೆಮ್ಮೆ. ಆದರೆ ಪುನಃ ಹೊಸ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಇದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು, ಅಷ್ಟೊಂದು ಸರಿಯಾದ ಅಥವಾ ಸಮಂಜಸವಾದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ಈಗ್ಯೂ, ಇಲ್ಲ ನ್ಯೂಟರ್, ಸ್ಟೇಕರ್ ಮ್ಯಾನ್ಯೂಫ್ಯಾಕ್ಚರ್ ಮುಂತಾದ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಫರ್ನಿಚರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ, ಯೋಜನೆ ನಡೆದಿದೆ; ಮತ್ತು ಪೈಪ್‌ಲೈನ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಸಿಪ್ಪೆಯಿಂದ ಪೇಪರ್‌ಮಿಲರ್ ಹಾಕುವಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಆಗಲೇ ನಡೆದು ಕೆಲಸನಡೆದಿದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸಹ ಇದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದು ಇದೆ. ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಗಳೆಲ್ಲವೋ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು, ಹೆಚ್ಚು ಉಚಿತ; ಹೆಚ್ಚು ಸಮಂಜಸ; ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಮಾತಿನ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ.

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯನಿಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಖನಿಜ ನಿಂಪತ್ತು, ಮತ್ತು ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ರಾಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ವಿತರಣಾವಿದ್ಯಾಗ್ಯೂ, ಅಲ್ಲ ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಯಾವ ಹೊಸ ಉದ್ಯಮವೂ ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೂತನ ಮಾದರಿವೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೋರ್ಡ್ ಫಾರ್ ಆನ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ. ಆ ಬೋರ್ಡ್ ನವರೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಕಮಿಷನ್ ಫಾರ್ ಆನ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಉದ್ಯಮಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಸಲುವಾಗಿ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ್)

ವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸಾಧನಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾದರಪಡಿಸಬೇಕು. ಆ ರಿಪೋರ್ಟಿನೊಳಗೆ ಈಗ ಅಥವಾ ಮುಂದೆ Third Five-Year ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಾದರೂ ಇಂಥ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲೇ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಅನ್‌ಡೆವಲಪ್ಡ್ ಎರಿಯಾದೊಳಗೆ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾರದಿದ್ದರೆ, ಈ ಭಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಆ ಭಾಗದ ಜನರು ಒಂದು ಕಡಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೈಗ್ರೇಟ್ ಆಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಹ ಬರುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಬಹಳ ನಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುವುದು: ಈ undeveloped area ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದೆ Industries Board (or Committee) for undeveloped area ರಚಿಸುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆ ನೋಡಿದರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಸಕ್ತಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಬೆಳಗಾವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಮ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಹಾಕಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯಾವ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ; ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸಲುವಾಗಿ 18,70,19,000 ರೂಪಾಯಿ ಒಟ್ಟು ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದರ ಪೈಕಿ 16,53,46,700 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡುವಂಥ ಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ವಿಚಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ದಪ್ಪ ಬೆಟ್ಟ ತೋರಿಸಿ ಖಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ; ಇಲ್ಲ ಎಷ್ಟಿವೆ, ಪಟ್ಟಿ ತೋರಿಸಿ. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಚಾಲರನ್ಸ್ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ್.—ನೀವು ಉತ್ತರ ಆಮೇಲೆ ಕೂಡಿ. ಹಣ ಇರುತ್ತದೆ. ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—Expansion Schemes ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೋ? Capital outlay ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಬಾಯಿಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಏಕೆ ನುಮ್ಮ ನಿದ್ಧಾರೆ?

Mr. SPEAKER.—Order, order.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ್.—ಇದ್ದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ನುಮ್ಮನೆ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ವೇಳೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ತರಹ ಇಂಟರ್‌ಪರ್ಷ್ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ಇದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟು ಇರುವುದೂ ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿ.

ಮುಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವುದು ನಮಗೆ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. Industrial Training Centres, Industrial Technical Institutes ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಇದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಆದರೆ ಇಂಥ Industrial Training ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತೆಗೆಯುವ ವಿಚಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ Industrial Training Centre ತೆರೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮೊದಲು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಮಾನನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಸಲುವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಇಮಾರತಿಯನ್ನೊದಗಿಸಲು ಕೆಲವು ಜನರು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಹತ್ತು-ಹದಿನೈದು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಇಮಾರತಿ ಸಿಕ್ಕದೆಯಿದ್ದರೆ ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಅದಿ ಕಾರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಆಲ್ಟೇ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಮಾರತಿ ಸರಿಯಾದುದು ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಇಮಾರತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆಲ್ಟೇ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇರುವುದನ್ನೇ ಮಾರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರ ಇಮಾರತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಏನಾದರೂ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಆಲ್ಟೇಮಾಡಬೇಕು.

Sri S. D. KOTHAVALA.—When Government have acquired a building, why should they think of shifting the Centre?

Sri K. F. PATIL.—Government wanted the co-operation of the local people and the M.L.As.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sri Gadag is a good and influential man in that area. I know a building will be made available.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಆ ಮಾನ್ಯನದ ಸ್ವರೂಪ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ disparities ಎಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣಶಾಲೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಬಿಡಾರ್ಯವಲ್ಲವೇ? (ನಗು)!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ್.—ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ, ಇಮಾರತಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಮಾರತಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಮಾಡುವವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯವರು; ಬಾಡಿಗೆ ನಿರ್ಧರ ಮಾಡುವವರು ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಮಾರತಿಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಏಕದನೆಯದು ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಷಯ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯರವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನು Research ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹತ್ತಿಯ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 60 ಲಕ್ಷ ಬೇಲು ಹತ್ತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಆರೂಪರಿಯಿಂದ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಬೇಲು ವರೆಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕ, ಧಾರವಾಡ, ಬಿಜಾಪುರ, ಬೆಳಗಾವಿ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಮೂರರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಬೇಲುಗಳ ವರೆಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇದೆ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಹತ್ತಿ ಎನ್ನುವುದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಗೆ blackarm ಮತ್ತು red leaf blight ರೋಗಗಳು ತಗುಲಿ ಬೆಳೆ ಆಹುತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಇರಾಖೆಯವರಿಗೂ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹತ್ತಿಯ ಬದಲು ಇನ್ನೊಂದು ಉತ್ಪಾದನಾ ಪಾತಿಯ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಇರಾಖೆಯವರು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿ ನಡೆಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ರ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚು ತಜ್ಞರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಉಪಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಕೇಳಿದೆ; ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಶೋಧನೆಯೇ ನಡೆದಿದೆ. ತಜ್ಞರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ ತರಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು. ಇದು ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಯ ಬೆಳೆ ರೋಗಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ರೈತರವರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ನಿಂದ ವರಮಾನ ಎಂಟುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಂತದ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ವಸೂಲಾಗಬೇಕೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

Sri T. MARIAPPA.—We must collect more.

Sri K. P. GADAG.—Yes. ಆದರೂ ಹೀಗೆ ಕಡಮೆ ವಸೂಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಕಾರಣವಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲು ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. Evasion of Tax ಒಂದು ಕಾರಣ; ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ದಕ್ಷತೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಇರಬೇಕೋ ಅದಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಉತ್ಪಾದಕರಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ಪಾತೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೋ ಏನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದವರು, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಲೂನಿಷ್ಚೆಯಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ಣಾಟಕದಿಂದ ಬಂದವರನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ದರ್ಜೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಕೆಳಗಿನವರನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅನಿಷ್ಚೇತ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಅವರಿಗಿಂತ ಕೆಳಗಿದ್ದವರನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಸಂತೋಷವುಂಟಾಗಿರುವುದೂ ಈ ನಿರುತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯ ಅಪೈರಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗದೆ ಇನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುರಿಯಪ್ಪನವರು ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಅನ್ಯಾಯದ ಪರಮಾವಧಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನ್ಯಾಯ ರೀತಿಯಿಂದ, ಉಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri T. MARIAPPA.—They have got a right to appeal. After all, it is the Government of India Officer who heard the appeals. We have accepted his decision. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೆ ನಾಪು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದ ಕಾರಣ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ಮೂರನೆಯವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು. We left it to a third party who was disinterested.

Sri K. P. GADAG.—There may be some other points. I will leave it at this stage. I do not want to waste the time of the House. Whatever I had to say in the matter, I have expressed.

ಇನ್ನು ನಾನು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇವೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಆ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ. ಏನೋ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಅದರ ಸಂಪರ್ಕ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಶೇಂಗಾವನ್ನು ರೈತರಿಂದಲೂ ಖರೀದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ದಳ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೂಲಕವೂ ಖರೀದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರೈತನಿಂದ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ರೈತರೊಳಗೆ ಬಿಡುವುದು ಬಹಳ ಸುಲಭ. ಈ ರೀತಿ ರೈತನಿಂದ ಶೇಂಗಾವನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದವನ್ನು ರೈತರೊಳಗೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕೆಲವು ಕಾಲಮುಂಚೆ ನಾನು ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಮಾಡಿ, ಉಭಯವೂ ಸಮೈತಿಸಿ, ಅದನ್ನೂ ರೈತರೊಳಗೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೆಲೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಟ್ ಎಂದು ಇವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಶೇಂಗಾದಿಂದ ಎಷ್ಟು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಿನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ

(SRI K. P. GADAG)

ಬೇಕು. ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರುವುದು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಉತ್ಪನ್ನ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಮೋಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಉದಾಸೀನವಾಗಿರುವುದು ಉಂಟು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಿದರೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ವಸೂಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ ಹಿಡಿದು ಅವರಿಂದ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ಹೆರಾನ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅನೇಕ ಇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಹೆರಾನ್‌ಮೆಂಟಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಆದಕಾಲಕ್ಕೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆರ್ಟರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಕಾಲಂ ರಿಚೆಕ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ಎಂದು ಒಂದು ಆರ್ಟರನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಡಬೇಕು. ಆರ್ಟರನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ರೂಲ್ಸ್‌ನೊಳಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಂಟಿಷ್ಟು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರನ್ನು ಮೊದಲೇ ನೇಮಿಸಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೇಮಿಸಿದರೂ ಅಡಿಯಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಏನು ಎಂದರೆ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವೇಳೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ಈ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿಯುವಂತಹ ಸಂಗತಿ ಇದ್ದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿ ರೂಲ್ಸ್‌ನ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನೆಚ್ಚಿಗೆ; ಇಂಥಾದ್ದು ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri T. MARIAPPA.—Simply because he gives an explanation it is not binding. All clarifications may be given, but they should not be raised in appeal. In fact, I have given instructions to all the officers to receive the merchants and explain to them. But they say that the merchants will take this as the ground and appeal. ಅದೇ ಕಷ್ಟ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ್.—ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿನ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಅದಮೇಲೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಏರಿ ಯಾದಲ್ಲಿ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗ ಲೀಕೇಜ್ ಇತ್ತು. ಈಗ ಅದು ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ್.—ಈಗ ಏನೂ ಲೀಕೇಜ್ ಇಲ್ಲ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—It would be very good if you co-ordinate the Regulated Market Officers and the Sales Tax Officers.

Sri T. MARIAPPA.—We are going to build up an intelligent Department. It cannot be built up in a day.

6 P.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ್.—ಮೆಡಿಕಲ್ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಟ್ಟು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ 83.9 ಸ್ಕ್ವೇರ್ ಮೈಲಗಳಿಗೆ ಒಂದು ದವಾಖಾನೆ ಇದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾದರಪಡಿಸಿದ ವರದಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಭಾಗಗಳಾದ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ, ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 430 ಸ್ಕ್ವೇರ್ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ದವಾಖಾನೆ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸುವರ್ಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದವಾಖಾನೆಗಳು ಇಲ್ಲವೋ ಆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ದವಾಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿರಿ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿನ ದವಾಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರು ಇಲ್ಲ, ಔಷಧ ಸಾಮಗ್ರಿ ಇಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಾಂವ್‌ಕರ್ ಅವರು ಕೆಲವು ದವಾಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಔಷಧಿ, ಡಾಕ್ಟರು, ಕಾಂಪೌಂಡರು, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿ. ಯಾವುದು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ದವಾಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಔಷಧಕೊಡಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಅಪವಾದ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆರೋಪದ ಡಾಕ್ಟರು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಆಯುರ್ವೇದದ ಡಾಕ್ಟರನ್ನಾದರೂ ಹಾಕಬಹುದು. ಆಯುರ್ವೇದದ ದವಾಖಾನೆ ತೆಗೆದು ಆಯುರ್ವೇದದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದರೆ ಅದ್ವಿ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ದವಾಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಖರ್ಚಿನಿಂದಲೇ ನಡೆಸುವಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವಂಥ ದವಾಖಾನೆಗಳನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯವರು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಂಟುಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪೆಟ್ಟು ದವಾಖಾನೆಗಳನ್ನು ಶಹರದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಬಹುದು, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆ. ಹೆಗ್ಗಡೆ (ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ವರೆಗೆ ತೆಗೆದರೂ ರೋಗಿ ಕಂಪೌಂಡ್‌ಗಳಿಂದ ಕಾಂಟ್ರಿ ಬ್ಯೂಷ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತರಹ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ್.—ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಹೆಲ್ತ್ ಮಿನಿಸ್ಟರವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಗದುಗಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟಿ.ಬಿ. ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ನಾಟೋರಿಯಂ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇವಾರತಿ ತಯಾರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚು ತಗುಲುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ 1,75,000 ರೂಪಾಯಿ ಅಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಇದೆ. ಅದೂ ನಿಂತುಹೋಗುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅದು ಒಂದಲ್ಲದೇ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸ್ಯಾನಿಟೋರಿಯಂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಆದರೂ ಕೊಡಿರಿ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಆ ಸ್ಯಾನಿಟೋರಿಯಂ ಬಂದಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜಸ್ಥಿತಿ ಇದು; ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ತಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಪೊಷಿಟಿವ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಅಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಠಿಣ. ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಅಯಶಸ್ವಿ ಆಗಲಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರ, ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿನ ಫೋಲಿಸ್ ಫೋರ್ಸ್‌ನಿಂದ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಫೋಲಿಸ್ ಫೋರ್ಸ್ ಇಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಮಿಷನರಿ ಸ್ಪಿರಿಟ್ ನಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥ ಟೈಪ್‌ನಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬರ್ಚು ಬರಬಹುದು. ಇದು ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸವಾದುದರಿಂದ ಬರ್ಚಿನ ಕಡೆಗೆ

ನೋಡದೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಫೋಲಿಸ್ ಫೋರ್ಸ್ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಈ ಮೂಲಕ ನೂಡನೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಡಿಮಾಂಡ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಮಯನಿಕ್ಕಬಹುದು. ಆಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಪೀಕರ್‌ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಈ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—There are only two days, that is, to-morrow and the day after to-morrow when the general discussion will be continued; but as I understand, the whole of day after to-morrow will be taken for reply.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—We will require at least 5½ hours.

Mr. SPEAKER.—All the Hon'ble members who want to participate in the debate will have to be accommodated tomorrow only. So can we meet from 12 NOON to-morrow?

HON'BLE MEMBERS.—Yes.

Mr. SPEAKER.—What about the question hour?

Sri J. B. MALLARADHYA.—We want it, Sir.

Mr. SPEAKER.—So to-morrow we shall meet at 12 NOON and take up questions for one hour and thereafter the general discussion on the Budget.

The House now adjourns and will meet to-morrow at 12 NOON.

The House adjourned at Fifteen Minutes past Six of the Clock to meet against Twelve of the Clock on Tuesday, the 22nd March 1960.